

Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—Sir, I lay on the Table a statement in connection with Question No. 2818 given notice of by Sri K. P. Gadag, regarding Ports in Mysore State.

Election to the Committee on Government Assurance.

Sri B. D. JATTI (Leader of the House).—Sir I move :

“ That this Assembly do proceed to elect 8 members to the Committee on Government Assurance in accordance with sub-rule (1) of rule 267 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“ That this Assembly do proceed to elect 8 members to the Committee on Government Assurance in accordance with sub-rule (1) of rule 267 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The programme will follow.

FOOD SITUATION IN THE STATE.

(Discussion continued).

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇವತ್ತು ಐದೂವರೆ ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅರ್ಧಗಂಟೆಕಾಲ ಮೈಸೂರು ನಾಡ್ ಅಗ್ರಿ ಕಲ್ಚರರ್ ಲೋನ್ಸ್ ಬರ್, 1958, ಇದರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಕಾಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಐದೂವರೆಗೆ ಆಹಾರದ ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿಯುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ 15 ನಿಮಿಷಗಳು ಅವಕಾಶ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಬೇಕಾದರೆ ಉಪಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎನಿಯೋಗಿಸುವ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಕಾಲವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನಿಲ್ಲಿಸೋಣ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೊದಲಿಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಆಹಾರದ ಚರ್ಚೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ಕಾರ್ನಿಟಿಕ್ಯೂಲಂನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ತಾವು ಯಾರು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವಾಗ ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾವು

ಇದುವರೆಗೆ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ದಿವಸ ಒಂದೊಂದು ತರಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ರಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

Mr. SPEAKER.—I shall keep that in mind.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯ್ಕನ ಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಆಹಾರದ ವಿಷಯ ದೇಶದಲ್ಲೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅದರ ಸರ್ಕಾರ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟು ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲೆ ಅದು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಫಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಕಾರಣವೋ ಅಥವಾ ಯೋಜನೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಜನತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ ನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದರೂ, ಯುದ್ಧ ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪ ಉಂಟಾದರೂ ಕೂಡ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಧಾರಣೆ ಈಗಿನಷ್ಟು ತುಟ್ಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡು ಎರಡೂವರೆ ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಮಾರಿದರೆ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಹೋಗಿ ಈಗ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ, ಎರಡೂಮುಕ್ಕಾಲು ಅಥವಾ ಮೂರು ಸೇರು ರಾಗಿ, ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಎರಡಾಣೆಗೆ ಒಂದು ಸೇರು ಬೇಳೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಧಾರಣೆ ಹತ್ತೊಂಟಿ ಮೀರಿ ಬದವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆವೆಯೆಂದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಅವಮಾನಕರವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಡೀ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಇಪ್ಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಗುರಿಯಿದೆ.

2-30 P.M.

ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಬಹಳ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರದವರ ಹತ್ತಿರ ನುಮಾರು 74 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ರಾಯಬ್ ಆಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲ ! ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಈ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಒಟ್ಟು 16 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನಾದರೂ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೆಳೆದಿದ್ದರೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಪಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ನೆಪದಿಂದ ಜಮೀನು

ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಭೂಸುಧಾ ರಣಿಯೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನುಮಾರು ಎಂಟು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಪಲ್ಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದ್ರೋಹವಿದೆಯೇ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾಇದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ತಳೆದಿರುವ ಧೋರಣೆ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತುಂಗಭದ್ರಾದಂಡ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಪೈಪ್‌ಲೈನ್‌ಗಳು ಅಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸಾಗುವಳಿ ಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಉಪ ಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗೆ ಸಂಚಾರ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ರಸ್ತೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇದ ನ್ನೇ ಲ್ಲಾ ನಾವು ಅನೇಕಸಾರಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಏನೂಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೊಂದು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಜನರನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡಿ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ನಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನೂ ನಿಯ ಮಿಸಿ ಅವರ ಸಂಬಳಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅವುಗಳ ಸಾಧನೆಯೆಷ್ಟು, ಪ್ರಗತಿಯು ಎಷ್ಟು, ಪ್ರತಿಫಲ ಎಷ್ಟು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶಾ ದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀ ಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೀಸರ್ಚ್‌ಸ್ಟೀಮ್ ಕೂಡ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ರೀಸರ್ಚ್ ಲ್ಯಾಬರೋಟರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೇ ಎನಾ ಕಾರ್ಯತಃ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ವಾದದ್ದು ಏನೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಪಾನಿ ಪದ್ಧ ತಿಯ ಮೇಲೆ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಯೋಜನ ವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಜಪಾನೀ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಫಲವಾಗು ವುದು ಅನೇಕ ಸ್ಥಳೀಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ, ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದರಿಂದ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ತರಿಗೆಯಿ ಭಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಇನ್ನು ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರದ ಸ್ಥಳೀಯಗಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂ ಕರ ರೂಪಾಯಿ ಮಂಡೂರುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಸಿ. ಡಿ. ಬ್ಯಾಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಭರ್ಜರಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಇವೊತ್ತು ರೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಫ್.ಇ. ಎಸ್. ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ, ಕಾರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲೂ ಏನೇನು ಮಾಡಿತು ಎಂಬ ವರದಿಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಕಳೆದ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ, ಒಂದು ಬ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ 13 ಗೊಬ್ಬರದ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಗುಂಡಿ, ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ನಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಕಂಪೋಸ್ಟ್‌ನಿಂದ

ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಪಿಟ್ ಇರಬೇಡವೇ? ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಸಿ. ಡಿ. ಬ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆರಂಭವಾಗಿ ಆರು ಏಳು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಪಿಟ್ ಇದೆ! ತಾವು ಅಂತಹ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಸಿ. ಡಿ. ಬ್ಯಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ನೀವು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಜರಾಶಯ ಇದೆಯೋ, ಎಲ್ಲ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಇದೆಯೋ, ಎಲ್ಲ ಆಹಾರವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಬಹುದೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎರಡನೆಯ ಸಂಚವಾ ಮ್ನಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಂಡೂರುಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಎಷ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟು ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ದುರದೃಷ್ಟಿ ವಶಾತ್ ಯುದ್ಧದ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ಬೀಜಮಾರುವುದು, ಎಂಟ್ರಿ ಮೆಂಟ್ಸ್ ಮಾರುವುದು ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಮರೆತು ಹೋಯಿತೋ ಏನೋ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆಗ ಅನೇಕರು ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಬಹಳ ಜನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಸೂಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆ ರೀತಿ ದುಡ್ಡು ಹೊಡೆಯುವುದು, ಸೋಮಾರಿತನದ ಮನೋಭಾವ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಹಾರ್ಟ್‌ಕಲ್ಲರರ್ ಇಲಾಖೆಗೋ ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಗೋ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಎಫ್. ಇ. ಎಸ್. ಬ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಭೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅಧುನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪದ್ಧತಿ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಂಜಿನಿಯರು ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಇತ್ತು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಬಹಳ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಯ ಆಯಿತು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಎಂಥಾದ್ದೂ ಸಲ್ಫರ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಬೆಳೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಅದ್ಯಾವುದೋ ಆನ್‌ವಸ್ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಬೆಳೆಗೆ ರೋಗ ಬಂದಿದೆ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ನಡೆದರೆ ಹುಳು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸಾಯುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಅಧುನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪದ್ಧತಿ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಇಂಥಾ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಎಷ್ಟು ಅಧುನಿಕವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಾವು ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಹಾರ್ಟ್‌ಕಲ್ಲರರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಇವತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಗಾರ್ಡನ್ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಜಾಸ್ತಿ ನಿಗಾವಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ)

ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಟಾರ್ಜೆಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀರಿ ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಂಚವಾದರೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬುಲೆಟ್ ರೋಡ್. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಸರ್ವಿಸಿಂಗ್ ಕೊನೆಪಕ್ಷ 13 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಲಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. 10,000 ಎಕರೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಬುಲೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ 13 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಎಲ್ಲ; ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಎಲ್ಲ? 1/130 ಭಾಗ ಆಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ, ಆರ್ ಎಂಡಿಯಾ ಲೆವೆಲ್ ನಲ್ಲಿ ಏನು ಸ್ಲೀಮ್ ಇದೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಏಕೆ? ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಜಡತ್ಯ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಏನು ಎಂದು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅದರಿಂದ ಪಾರ್ಟಿಕಲ್ಯಾರ್, ಫಾರಿಸ್ತು ಇಲಾಖೆಗಳೂ ಕೂಡ ಆಪಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಭಯ ನನಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಎಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಯಾರ್ ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಂಗ್ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಚುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಗಿಡ ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ತೋಟ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. The figures given here are so discouraging. ಇವಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವ ಪ್ರಯೋಜನ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಿದರೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಸಾಧನೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಣೆ ಅಥವಾ ಎರಡಾಣೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲವೂ ಅಲ್ಲ.

ಬುಲೆಟ್ ರೋಡ್, ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಸರ್ವಿಸ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ. ಇವತ್ತು ಎಕರೆಗೆ 26 ರೂಪಾಯಿ ಟಾರ್ಜೆಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಏನೆಂದರೆ ಈ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಗಳನ್ನು ಜನ ಹಾಸ್ಟೆಟ್ ಕೇಳದೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಇರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿ ಗಳು).—ಸೆಲ್ಫ್ ಸಫಿಷಿಯೆಂಟ್ ಆಗಲಿ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಇವತ್ತು ವಿದರಾಸಿ ನಲ್ಲಿ ಸುಂದರಂ ಆಯ್ಕರ್ ಎನ್ನುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮ್ಯಾಕನೈಸ್ಡ್ ಫಾರಂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 2,000 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ನೋಡಿ. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಹಿತ್ತಲಗಿಡ ಮದ್ದಲ್ಲ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾವ ವಂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ

ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಜಡತ್ಯ ಏನಿದೆ ಅದೇ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮೂಲಕಾರಣ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. Some incentive must come there. ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಯಾರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆ ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಈ ಬರುಗಾಳಿ ಏನಿದೆ ಇದರಿಂದ ಇಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ರೋಗವನ್ನು ಅಪುಗಳಿಗೂ ಹರಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಕೂಡ ಪ್ಲಾನ್ಡ್ ಪೋಗ್ರಾಂ ಏನೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಳೆದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಅನೇಕ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇರುವ ಟಾರ್ಜೆಟ್ ಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಶಾಖೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗಲಾದರೂ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಭಾರತದ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಇದು ಶುದ್ಧ ಅವಮಾನಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಇಂಥದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಆಲೂರ: ಹನುಮಂತಪ್ಪ (ಸೆಲಮಂಗಲ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕುರಿತು ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಆರೋಪಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಲು ಯಾವ ಆಧಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಸರಿ ಯಾದರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ನಾವು ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, 600 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಏನಿದೆ, ಆಹಾರದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ನಮಗೆ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಯೆ ಏನು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಧಾನದಿಂದಲ್ಲ. ಹೋಲ ವರ್ಷ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಕ್ರಾಮೀಕೃತವಾದ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗದೆ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗದೆ ಯಾವ ವರ್ಷದಿಂದ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಹದಗೆಟ್ಟಿದೆ. ಈ ದಿವಸದವರೆಗೂ ಸಹ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೈವ ಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಾಭಾವ ಬಂದರೆ ನಾಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ

ದವನಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ದೇಶವನ್ನು ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗಿ ದುಡ್ಡೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದವನ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾದರೇಕಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವೇ ನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮವೂ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಏನೆಂದು, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಕಡಮೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೇ, ಕಡಮೆ ಬಿದ್ದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಸುಧಾರಣೆ ಇದೆಯೇ, ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಎನಿಸ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಫೇರಾಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ಒಂದು ದವನಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವೆಂದು ಹಣವನ್ನು ಹದಿನಾರು ಟೆನ್‌ಗಳ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಟೆನ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವೂ ಹೊರೆಯದೆ ಇರುವಂಥವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ನೂರಕ್ಕೆ 80 ಜನರಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಬಡತನ. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಊಟವನ್ನು ತಿಂದು ಆರುತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಹೇರಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಬರೀ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ರಾಗಿ, ಬತ್ತ, ಗೋಧಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಇದರಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ರೈತರು ಎಷ್ಟು ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಇದೂ ಆಹಾರವಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅಥವಾ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಟ್ಟು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಹೇಗಿವೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಗ್ರಾಮದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಹೇಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಲಾರದು. ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಇಲಾಖೆ ಏನೆಂದು ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಇಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿ ಕಾರ್ಯತಃ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಅಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾರತದೇಶ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಸಹ ದೇಶದ ನಾಯಕರೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ನಮ್ಮದು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ದೇಶ, ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಯಾವ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಆಗಲಿ ಮುಂದೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಸರಿಹೋಗಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಜೇರುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಬಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಶೇಖರಣೆಯಾದ ಹಣದಿಂದ ಅವನು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೇವೆನಿಸ ಬರೀ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು

ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ನೆಹಾಯವಾಗಿ ರಾರಾದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಎಷ್ಟು ವನ್ನು ಒಲೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಕಡಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯವಾದರೂ ಅಷ್ಟೆ. ನಾವು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆಳೆಗೂ ಬೀಳತಕ್ಕ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಿಂದ ಪರಿಶೋಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಬಿಷದಿ ಒದಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯತೈಹಿತರು ಹೇಳಿದರು. ವ್ಯವಸಾಯ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಮುಂದಿರುವ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅದಿಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ನೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಸ್ತೆ, ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಜಮೀನಿರಲಿ ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಜೀವನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು, ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಅದರಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವೆಂತೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ದೇಶದ ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸಂಘಗಳೂ, ಖಜಾನೆಯವರೂ ಅನೇಕವೇಳೆ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯ ಬತ್ತನಿರ್ಮಲವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷವೋ, ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷವೋ, ನಲವತ್ತು ವರ್ಷವೋ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ರೈತರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊಬ್ಬರ ಒದಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಂದಂಥ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ರೈತರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಲ್ಲ. ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹೊಸರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಭಾಷಣಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದಿಲ್ಲ.

5 P.M.

ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, soil test ಅಥವಾ ಮಣ್ಣು ಪರೀಕ್ಷೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಏನೂ ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವ ರೈತರು ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಬಹಳ ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಬೀಜ ಮತ್ತು ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು

(ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ)

ಮಾನ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ತಜ್ಞರ ಮೂಲಕ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿ ವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅನುಭವದಿಂದಲೂ ರೈತರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅರ್ಮಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಜಮೀನನ್ನು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಾಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಯಾವ ಬೆಳೆಗೆ, ಯಾವ ಜಮೀನಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಬೆಳೆಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ರಮಕೀರ್ತಿಗಳು ಬೀಳುತ್ತವೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ, ಯಾವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಹಾಕಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಮಾನಿನ ಬೆರೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು, ಕಟ್ಟಣದ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಕತ್ತಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಬಟ್ಟೆಯ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಬೆರೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ರೈತ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೆರೆ ಏರುಪೇರಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಕೂಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಲ್ಲದೇಯಿರುವ ಜನರ ಕಷ್ಟದ ಅರಿವೂ ನನಗಿದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತೆಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ರೈತ ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಎಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಭಾಷಣದ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಲದು. ಕಾಯತಃ ರೈತ ಸರಿಯಾದ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ರೈತನ ಏಳಿಗೆಯೇ ದೇಶದ ಏಳಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಬಾಕಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೂ ಇಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕು, ದೇಶದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ಹಣಕಾಸನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಈ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರತಿ ರೈತನ ಸಹಾಯಕ್ಕೂ ಹೋಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಮ್ಯಾಜಿಕಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರದಿಂದ, ನೆನೆಸಿದರೆ ಧಾನ್ಯ ಬಂದು ಸುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮದ ಕೆರೆಯೂ ದುರಸ್ತಾಗಬೇಕು, ಬರಿಯ ಮಳೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಜಮೀನಿನ ವಿಷಯ ಹಾಗಿರಲಿ. ನೀರಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಅಂಗುಲ ಮಳೆಯಾಯಿತು, ದೇಶದಲ್ಲಿ

ಕ್ಷಾಮವಿಲ್ಲ, ಸುಭಿಕ್ಷವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ತಾನೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಜಿಲ್ಲೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಂಗಾರು ಬಾರದೆ ಬೆಳೆ ಹೋಯಿತು, ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ, ಮಳೆಯಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆ ನಮ್ಮ ಕೈ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಕೆರೆ ತುಂಬಿದರೂ ಬೆಳೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದಕಾರಣ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ, ಅಲ್ಲದೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುರುತರವಾದುದು, ಇದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಒರ್ಚುವುದಾದರೂ ಸಾಲದು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆನುಕೂಲಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

[SRI S. D. KOTHAWALE in the Chair]

*ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ (ಚನ್ನಗಿರಿ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಆಹಾರಾಭಾವದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಾಭಾವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ಸರ್ಕಾರ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೋದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದು ಹೇಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪೋಷಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾಮಾನು, ನೇಗಿಲು, ತುಂಟಿ, ಗಾಡಿ ಪಟ್ಟಿ, ಅಡ್ಡು, ಗುಳ ನೊಗ ಮುಂತಾದುವು. ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಲ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ದಿಪೋಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿದರೆ, ರೈತರು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದು? ಅದಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದಲು ಬೇಕು. ಎರಡೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅದಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಹಾಗೆಯೇ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಸಲಕರಣೆ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರ್ ತಂದರು, ಗೋರವಾಲ ವರದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಾನೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಏನೆಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು 'ಟ್ರಿಮ್' ಆಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಂದರೆ ರೈತರು ಕೈಮುಗಿಯಬೇಕು. ಇಣ್ಣೆಕ್ಕರು ಬಂದರೆ, ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಬಂದರೆ ಕೈಮುಗಿಯಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ, ಗುಳ, ಗಾಡಿಪಟ್ಟಿ, ಅಡ್ಡು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬೆಳೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಯಾವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ

ದವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆರ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, no stock ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ಬರಿಯ show ಅಥವಾ ತೋರಿಕೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ರೈತರಿಗೆ ಅವರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಸಾಲ ಕೊಡಲಿ. ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ರೋಗ ಬಂದು ಸತ್ತರೆ, ರೈತ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರ, ಬೀಜ, ಸಾಲ ವಗೈರೆ ಬೇಕೋ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಪೋಷಣ್ಣ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಧಾರಣೆವಾಸಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗುಳ, ನೇಗಿಲು, ಗೊಬ್ಬರ ವಗೈರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆರೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಏರಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇತರರು ಹೇಳುವಂತೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಜೋಳ, ರಾಗಿ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರೋಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಇರಾಖೆಯವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕ್ಷರಾಗಲಿ, ಅನಿಷ್ಟಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಮಂತ್ರಾದವರಾಗಲಿ ಏಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಬಾರದು? ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಅವರು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಳೆ ನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಚನ್ನಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ 190 ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ 90 ರಿಪೇರಿಯಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡದೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಬರ್ಚಾಗುವ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಾಚ್ಛುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವೂ ಆಗಬೇಕು, ನಿಜ. ಆದರೆ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಹೋಗಿರಾಡಿಸಲು ಮೊದಲು ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟು, ಪೋಷಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ, ಬೀಜ ವಗೈರೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಸುಂಭದರದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳು, ಬೀಜ ವಗೈರೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಸಬ್‌ಡೈಸ್ ಮಾಡಿ ಕಡಮೆ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂಧರರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹೊನ್ನಾಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೆ ರೈತರು ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ 60 ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಜೋಳದ ಬೆಳೆ ನೋಡಿ 'ಇದೇನು' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಂಟೆ ಅಚ್ಚು, ನೇಗಿಲು ಅಚ್ಚು, ಕೂರಿಗೆ ಅಚ್ಚು ಇವುಗಳಿಗೆ 280 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಹುಡುಗಾಟ. ಒಂದೊಬ್ಬ ರೂಪಾಯಿ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇಂಥವಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ದುಬಾರಿ ಎಸ್ಪಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇದೇನು? ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದರೆ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪೋಷಣ್ಣ, ಪುಟಾರ ಅವಶ್ಯಕ. ಕಳೆದ 1957ನೆಯ ಆಕ್ಟೋಬರ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 1958ನೆಯ ಇಸವಿ ಬಡ್ಡೆಟ್

ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಚಿವರು ಪ್ರತಿ ಹೋಬಳಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳ ಡಿಪೋ ತೆರೆಯುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ತರುವಾಯ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಣ್ಯ ಇರಾಖೆಗೆ ವಹಿಸಿತು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳ ಮಾರಾಟ ನಡೆಸುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಮೇಲೆ ಮರದನಾಟಾ ವಗೈರೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ಆರಣ್ಯ ಇರಾಖೆ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆರೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರ, ಉಪಕರಣಗಳು ವಗೈರೆಯನ್ನು ರೈತರು ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಗೆ ತಗಲುವ ರೋಗಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆ ನೂಕು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸಲ ಬತ್ತ, ಜೋಳ, ರಾಗಿ, ಹತ್ತಿ, ಸೇಂಗಾ ಮತ್ತು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಬೆಳೆ ರೋಗದ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಹಾಳಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಯಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಹಣ ಒದಗಿಸಿದರೂ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಒದಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಮೊದಲು ಎಕರೆಗೆ ಎಂಟೊಬ್ಬ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದರ ವಿತ್ತು. ಈಗ 13 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದುಬಾರಿಯಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಒಂದು ರೋಗ ಬಂದರೆ ದನಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಲ್ಲಿಬೇಕು. ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಮತ್ತು ಬುಲೆಡೋಜರುಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳು, ಗೊಬ್ಬರ, ಉತ್ತಮ ತರಹೆಯ ಬೀಜಗಳು, ತಕಾವಿ, ಜಮೀನು ಆದಾದ ವಗೈರೆಗೆ ಕೊಡುವ ಸಾಲ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಜಾಗೃತ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಕಡಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

(Several members rose.)

Mr. CHAIRMAN (SRI S. D. KOTHA-WALE).—Sri Mallaradhya.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—We have not been given chances.

Sri T. N. MUDALAGIRI GOWDA (Kunigal). If there is any list please tell us; we will adjust ourselves.

Mr. CHAIRMAN.—We should not waste the time of the House. I have called the member.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangund).—Mr. Speaker, I have gone through the various literature that the Minister for Agriculture has put into our hands. It provides very interesting reading. In view of the fact that you have given me only 15 minutes I shall

(SRI J. B. MALLARADHYA)

not go through the details. I wish to make only a few observations.

The first thing that strikes me is that Mysore should be deficit in the matter of rice supply; We have the Grow More Food scheme in operation from the year 1942. Very steady and persuasive arguments have been put forward before the members of the Legislature from time to time. I am asking what exactly are the achievements of the successive Ministries and of the departments over a period of sixteen years for not being in a position to attain self-sufficiency in the matter of rice. I do not wish to go into the statistical information furnished. I have had occasion in the past on the floor of this House to make very adverse comments on the statistics furnished. My conviction is gaining ground that no regard has been paid by this department in regard to furnishing of accurate and precise information. The department revels in the realm of false figures and unverified facts. I am prepared to convince the Hon'ble Minister that the facts and figures furnished each time are not capable of strict proof or verification. In fact there seems to be no co-ordination between facts and figures furnished in one set of books and another set of figures. I am prepared to accept the figures furnished now by the Hon'ble Minister for Agriculture and am trying to proceed with my observations on that basis.

Sir, tall claims have been made during the past seven years that after the inauguration of the first and Second Five Year Plans we will reach a stage where there will be surplus. How long are we going to wait for this kind of state of affairs? We were told on the floor of this House by successive Ministries that food production is going to be treated on a war footing. Is this the way to meet an emergency? I will refer to one or two points. Take for instance the tractor organisation. I am asking the Hon'ble Minister to give me figures as to the performance of a single tractor for one whole year, whether the investigations made by Government will not show that if we

depend on tractors, there will be more of failure than achievement.

Sri T. MARIAPPA.—We are veering round to that view.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am glad that he is agreeing with me. According to the calculations made by me, the out turn by a tractor is not more than two acres per day. Lakhs and lakhs of rupees have been spent. . .

Sri T. MARIAPPA.—But in private hands, tractors have done very well.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In bringing virgin soil under cultivation, tractors are useful. But this is a sorry state of affairs. In regard to the supply of fertilisers and equipment, the ordinary requirements of agricultural implements and seeds at the appropriate time the departmental performance provides a sorrowful table.

Sri T. MARIAPPA.—We are very successful so far as the supply of fertilisers and agricultural implements are concerned.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I know, Sir, that my Hon'ble friend Sri T. Mariappa, Minister for Finance, has a critical eye. If only the Hon'ble Speaker will allow me sufficient time, I will be able to furnish facts and figures to refute his suggestion.

Sir, in the last page of the note furnished by the Hon'ble Minister for Agriculture, the statement occurs that in accordance with the decision of the National Development Council, you are likely to take a decision in regard to the nationalisation of what you call the wholesale trade in foodgrains. I am rather alarmed at the picture. You have very scrupulously avoided.....

Sri T. MARIAPPA.—We sail with you.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You have very scrupulously avoided to put the correct shape of things to come. In a statement made by the Union Minister for Agriculture in Calcutta, he has stated and it seems that—the nationalisation of the sale of foodgrains on wholesale basis is inevitable.

Sri T. MARIAPPA.—If there is shortage in the country.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sri Panjab Rao Deshmukh has stated that

it is inevitable and we are going to take a decision. This is a report published in today's Hindu.

Sri K. F. PATIL (Minister for Agriculture and Food).—Jain's statement is a little different.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That is the statement we find in today's 'Hindu'.

Sri T. MARIAPPA.—I would like to know from the Hon'ble Member, when there is overall shortage, what other remedies he would suggest.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I understand that even the Federation of Chamber of Commerce of India has already protested to the Government of India in regard to the projected scheme of Government trading in foodgrains on wholesale basis. Sir, I wish that the Government of Mysore will kindly look back to the days of our food control, when we tried to eliminate the middleman and tried to get foodgrains on wholesale basis. You are now trying to create needless complications, not merely financial but administrative complications of a most colossal kind. You want to licence the wholesale dealers. When you want to register and appoint wholesale dealers, political considerations will come in. It will lead to dangerous considerations.

Sri T. MARIAPPA.—All considerations will come in.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You yourselves will be subject to serious criticism. You know in 1942, when I was the Revenue Secretary to Government, in the Grow More Food Scheme, if I remember right, 84 lakhs of acres were made available to ryots for growing more food. What is the result of the work undertaken by the department? If after fourteen years, you have not been able to reach the target—I am speaking of rice only.—I tell you, even today seasonal variations seem to be the determining factor in all your schemes. If rains come, if nature is helpful and if God is kind, we are saved. Otherwise, all the fantastic plans placed on paper will be of no use to relieve the food shortage in the country. They are mere plans on paper, not that I

belittle the schemes inaugurated by you. During the time of late Sri Kidwai controls were taken away but we had plentiful rainfall and the supply turned out to be good. But do not be misled merely because you have put on paper that you have enough of schemes. I think it is the elementary principle of economics that prices do not depend on the total supplies, but on the marginal surpluses and deficits. All our claims are based on figures that are supplied by our statisticians. If every ryot begins to eat one ounce more all your calculations will be upset.

Sri T. MARIAPPA.—If each cultivator keeps back 100 seers, it is enough.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Our past experience must be the greatest warning against all times for direct state trading by Government. If and when time comes and the State Government is going to be consulted by the National Development Council—it has taken a categorical decision and the Government of India is moving in that direction—you must try to put that down showing that our past experience is bitter. Please do not yield to the persuasions of the Government of India. If it is a matter which helps the ryot and the consumer, we can give our consent. I am asking and bringing to your notice what happened to all the storage that you made of foodgrains. What is the magnitude of loss you sustained in your godowns? It runs to colossal figures and you want to repeat that same experiment with the same disastrous consequences of course. You should only remember that state trading will reduce your finances and your capital and your revenue available for other schemes. Is it not going to reduce your regular plan expenditure? Are you going to engage the services and the finances of the co-operative societies? How much money will you be able to spare for this? These are the problems.

Sri T. MARIAPPA.—Old Mysore lost five crores of subsidy.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You are supporting my case. I would like to invite your kind attention to the

(SRI J. B. MALLARADHYA)

remarks of Sri K. Santhanam, Chairman of the Finance Commission, "that Government's energy and attention would be disturbed from the primary task of increasing food production to the secondary but more tempting pro-occupation of monetary distribution". These are valuable words coming from no less than a person of Sri Santhanam's stature, who is a friend of Mysore.

I wish to make another concrete suggestion. You have stated that out of 19 lakh acres, 9 or 10 lakh acres are under rice cultivation. The figures indicate that. Is it very difficult for you to grow a little more—five or three pallas—per acre with the existing resources and the vast administrative machinery?

3-30 P.M.

Sir, recently in the United Kingdom, they brought a Bill—Small Farmers' Bill. It was published in the London Economist. They eliminated people who owned less than 20 acres; they eliminated people who owned more than 100 acres. They concentrated on what may be called as the middle class farmers. They gave them credit, they gave them all the facilities and they gave them their requirement of agricultural implements. They wanted that they should be assured of the market-price when they harvested the grain. I understand the most favourable picture has been put forward by the U. K. Government. I want all the Ministers to bring their influence to bear and ask the rajivats and make an appeal to them to step up production of paddy by at least 5,000 tons per district and see that this 16 lakhs of tons deficit is made up. If only this can be done, you will have enough foodgrains not only to meet our requirements but also to supply to an area like Kerala. The Hon'ble Minister has stated that they have been able to get 30,000 tons from Andhra; that is really encouraging.

SRI K. F. PATIL.—About 15,000 tons have gone to Kerala. There is no bar. Taking into account only the grain that has moved on rail, the figure comes to 35,000 tons.

SRI J. B. MALLARADHYA.—So, what I suggest is that before you take a leap forward in regard to the suggestion made in the National Development Council, the Government should take note of all matters which are within their experience—the various difficulties in the administration of the Agricultural Department, such as supply of the required implements and other needs of the agriculturists, the inefficiency of the various Departments—these are matters which will come to your notice; and I am only interested in bringing this particular matter to your notice.

I shall not take much time of the House.

MR. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member has three minutes more. If he wants, he can utilise, I have no objection.

SRI J. B. MALLARADHYA.—No Sir, your ringing the bell makes me feel that I should stop though I have a lot more to say which probably would be all too unpleasant to our Government. I am keen on averting a major disaster by Government taking over the procurement and distribution of foodgrains on a wholesale basis. If my short speech has brought home to those in power my views, I am satisfied.

*SRI B. VAIKUNTA BALIGA (Mangalore I).—Mr. Speaker Sir, this subject has been brought before the House none too early. This is a matter which can never be over-emphasised. I have been watching with keen interest the several remarks made, and have perused also the literature that has been supplied. But there is one distressing feature which shows that the Government has not addressed itself to the task of providing convenience to the people living in areas where good harvest will be reaped. Sir, if we refer to statistics published by the Government, in this book 'Mysore state in Maps' at page 18, it will be seen that the highest production is in South canara. South canara, North canara and Shimoga districts put together give more than 35 per cent of the entire yield of the State. I am mentioning this for the circumstance that irrigation is closely associated with water. You cannot plough the land without adequate water. This is

an area where there is plentiful water running to waste. I have yet to see what explanation Government has to give why 95 per cent of the water that flows from the Western Ghats is allowed to run into the Arabian Sea. Sir, if you are only able to harness a little of this water—I am going to fortify my arguments with facts and figures—it will be seen that far from distributing and wasting money and energy and time over schemes which may or may not yield the scheme that I shall present will be a fruitful one and I may mention incidentally, that scheme has already been submitted. I do not know why it has not attracted enough attention. I want to use this opportunity to request the Government to examine that scheme and if they find it not fruitful, they may reject it. But, till they come to that conclusion, there shall be no delay and they should pay early attention.

Sri T. MARIAPPA.—What is that scheme?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Food production scheme. There is no particular scheme. What I am saying Sir, is that there are 17 rivers in South Kanara which are perennial rivers and I have got here details and copies have been supplied to the Government of every river in South Kanara, where it can be seen that there are miles and miles of rivers flowing by, and where I see on either bank of the river, lands on which we can raise three crops where only one is raised today.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಡ್ಡ).—ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I will answer that also if time is given to me. Sir, if only my friend were to meet me elsewhere, I shall give him statistics and satisfy as to what has been done. What has been done has not reached the stage of production. It is that that I am asking the Government to say. Sir, there are 3,50,515 acres of arable land where only the first crop is grown. When we come to the second crop, it is less than 75,000 acres on which second crop is grown. When we come further to the third crop, having regard to the nature of paddy cultivation, it will be seen that the figure

reduces itself to 50,000 acres. I am now putting to the Ministers, particularly to the Minister for Agriculture together with the Finance Minister and also the Minister for P.W. that if they propose to examine the scheme, at least a lakh of tons of paddy can be produced in one district or a couple of districts which I have just mentioned. Sir, I have no doubt about it; let not my criticism be considered to be carping criticism. I am giving constructive suggestions. If three crops are grown on 3,10,000 acres, we can at least raise second crop on extra 1,00,000 acres. I have done a pilot scheme project where second crop is to be raised on the banks of a beautiful tributary and sub-tributaries with reference to Netravati, where second crop could be grown on 4,000 acres with great success. And you must remember Sir, every river has its tributaries and these tributaries have their sub-tributaries and every bit of land along the banks of these rivers, tributaries and sub-tributaries, is arable and can be easily brought under cultivation. Sir, this has to be done in a particular manner and this cannot be done without adequate funds and I have said that if it is possible to give Ten crores, of rupees one lakh of tons of rice extra can be easily produced in South Kanara. This is nothing compared to what you are spending in importing foodgrains. I understand you are paying Rs. 600 per ton and imagine what you pay for 3,00,000 of tons. You will have to pay at least 18 crores or 20 crores because price is always more than 600. If we are able to produce three lakhs tons of foodgrains by spending 20 crores, would it be wise or unwise? Is it a remunerative enterprise or not? Sir, this position has been examined and I am sure the Hon'ble Minister for Agriculture will be aware that Dr. Doddiah has submitted a report with regard to the utilisation of the waters of South Kanara.

Sir, the question was put to me whether I have done anything or enough when I was in office. Sir, the preliminaries have been done. I gave the suggestion to the Government and Government has been pleased to appoint a Committee, with the Deputy Com-

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA)

missioner as the Chairman, the Personal Assistant as the convener and Dr. Doddiah, the Executive Engineer Electricity, as a Member and the Executive Engineer, as another Member. They are studying it. What is wanted is a little extra attention and the Government or the Minister concerned should fix a dead-line and say that things must be quickened. The Departments will do it. What is now happening is: there is lack of proper attention and proper pull. I am not mentioning this as criticism. What I say is that instead of taking a long-drawn scheme which will take time, this scheme will positively give us very substantial results and I am very glad that the Hon'ble Minister is agreeing with me. I am not mentioning this merely to uphold the interests of my own district. But I do say that this is an easy scheme which can be undertaken.

Within the time allotted, I will not be able to place more facts and figures. I do appeal to the Government with all sincerity at my command that these are going to give a return and that also with regard to food production. That is so far as rice production is concerned. I do say that rice is not the only commodity by which food deficiency can be met with. Everybody is aware that fish is a very fine food. Probably the Hon'ble Minister for Finance will love very much to eat fish. So far as fisheries are concerned...

Sri K. F. PATIL.—I have not been able to give a note on the fisheries. It has been left but the Hon'ble Member may take it that we have not neglected it. I will be able to give details later on.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—My object in intervening is, apart from getting assurance that I am getting, I along with the other friends here, am concerned with the speed with which it is achieved. I am mentioning so because, so far, the fisheries schemes are going a little slow. I do say that because so far as these schemes are concerned, it does not involve much finance of the State Government. If the State

Government makes up its mind and puts up a proper case adequate help will be forthcoming.

About the orchard industry. This will also go a long way to step up food production. I may mention that so far as Mysore is concerned, with various altitudes, with various climates, with everything that is necessary for orchard industry, it is ideally situated. There is also a note furnishing details on this. I would earnestly appeal to the Minister to take it up and see anything can be done with regard to this.

About minor irrigation works which can be taken up, I may mention for the information of members that a batch of 50 students from the Karnatak Polytechnics at Mangalore were taken to various places in order to gather statistics. I would like to take this opportunity to know from the Government as to why they could not employ adequate staff to do all this. Of course that does not matter. But for the schemes that have now been investigated, I do want an assurance from the Hon'ble Minister that they will be taken up expeditiously. There are about 300 schemes in Puttur taluk and other places which will not require long duration for achieving results and also will not involve heavy expenditure. A little adjustment here and there would be enough. For the minor irrigation schemes which are now under consideration, if only the Government bestow more attention, I am sure the target of 1½ lakh tons can be easily achieved and we perhaps will be able to over step it. The problem with regard to irrigation which I was mentioning has been countered by what is called lack of power. I had an occasion to speak on the resolution pertaining to the Sharavathi Project and at that time I could not talk particularly about the food requirements. The pump sets that are to be installed on tanks require power. If we are not able to give power, nothing can be achieved. This "power" is a subject on which a little further study will be helpful. The power wanted by agriculturists could be brought within the time when it is not wanted by the industries, i.e., in the early mornings. The agricultu-

rists love to have power in the early hours of the morning before the water strong sunshina when water vapourises. So, if power can be made available at a time when it is not wanted by the industry, I am sure much progress can be made. I am sure this will appeal to the Minister for Agriculture who in consultation with his colleagues will take it up. For industry there can be a little adjustment; there can be a shifting of supply of power by an hour later, *i.e.*, about 8 O'clock. If the industry could be persuaded to have the power from 8 O'clock, the agriculturists can be supplied power earlier. I have no hesitation that industrialists will accede to the request and wherever power is required for irrigation purposes, they can be supplied by shifting of time from 7 to 8 A.M. One more suggestion is whether the industrialists cannot come to the help of the country with regard to food production by taking away the holidays on Sundays. It is a matter for consideration whether various concerns can be persuaded to have holidays on Saturday, or Friday, or any other day. One more suggestion is about the production of power. So far as this is concerned, I think night time generation is capable of being stepped up by 15 to 20 per cent more. When that is so, why should not the Government do that which will yield something better.

So far as further schemes that are associated with the production are concerned, namely, various water falls that are in the Western Ghats—only being next to the Himalayas, we have a great potentiality to be tackled. There are perennial falls with a drop of over 600 to 800 feet, not less than 8 in number, which have to be investigated. For generating power certainly the Himalayan range is inferior so far as water falls are concerned. They are snow melted waters but in the Western Ghats it is not so. There are rich water falls which are capable of being tapped for power generation. I have no doubt the Government will bestow attention to all these aspects. With the schemes of Sharavathi and Kalinadi are associated other schemes. There are small

needs like the fabrication of machinery which can be done here. If the Government bestows its attention to all these aspects, we need not ask any State to come to our help. If we are not able to work, if we are not able to get machinery, let it be obtained from anywhere for this part of the country in India. But, I am sure the fabrication of this machinery is not a great point about which we have to be disheartened. If this wastage that is happening in transmission can be saved, the power that is wanted in those places can be easily supplied. I do not wish to transgress the time limit, but I would only conclude by saying that no time limit should have been fixed for the discussion of an important topic like this. It is a question of life and death. I hope that any scheme that is presented to the Government in this connection will be viewed with sympathy and followed up by action.

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—I want some information from the Hon'ble Minister with regard to the requirement of an adult. According to the note given to us, it is calculated that 16 ounces will be required by an adult per day. I want to know what is the scientific basis on which this calculation is arrived at. I am aware that during the control days it was calculated that the foodgrain requirement of an adult per day was 16 ounces. I want to know whether you have taken the calculation made in the control days as the basis for this calculation or whether you have come to this conclusion after taking into consideration proper statistical data because our personal experience is quite otherwise.

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Minister might deal with this subject at length while replying to the debate. For the sake of just tuning up the debate, he may now give a brief explanation.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಈಗಲೇ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾದರೆ, ಈಗಲೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದರ ಪ್ರತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಆಹಾರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಮಗೆ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ 16 ಡಿನ್ಸ್ ಅಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. (ನಗು !)

Mr. CHAIRMAN.—For the time being the Hon'ble Minister has given a brief explanation. If it does not satisfy the Hon'ble Member, he may raise the point in the course of his speech to which the Minister will give a suitable reply.

Sri D. DEVARAJ URS.—I want to know whether he has any data.

Sri K. F. PATIL.—I have got the figures.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Am I to presume that this calculation of 16 ounces was arrived at on a scientific basis ?

Sri K. F. PATIL.—Definitely.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅಹಾರ-ರಿಸ್ತಿಯ ಚರ್ಚೆಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶಂಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಚರ್ಚೆ ಬಂದಾಗ, ನಮಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ೬೯ ಕೊರತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ೬೯ ಕೊರತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಈಗ 1958-59ರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ? ಹೋಲವರ್ಷ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಮತ್ತು ಬುಲೆಡೋಜರುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಆವಾಸವಾಸವಿದ್ದರೋ ಈ ವರ್ಷ ಅಷ್ಟು ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಮೆಕೆನ್ಸಿಸ್ಟ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳ ಬೆರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರು ಅವನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗಪಡೆಯಲು ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯಮಾಡಿಲ್ಲ. 'ಹೈರ್ ಪಂಚೇಸ್' ನ್ನು ಎಷ್ಟು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಬೀಜವನ್ನೂ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸ್ವೀಕೃತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಚರ್ಚೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಿರಾಪರಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಬಾವಿಗೆ ಕೇವಲ 250 ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್‌ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, 750 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಲು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಲು ನಿಷ್ಕಪ್ಪ ಮೂರುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ

ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟನ್ನು ಸಬ್‌ಸಿಡಿ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯಮಾಡಿಲ್ಲ. ತಕಾವಿ ಸಾಲ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಾವಿ ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ತಕಾವಿಸಾಲವನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ವರ್ಷ ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೆಹೋದರೆ, ರೈತರು ಒಳ್ಳೆ ಬಂದಾಗ ಮಾರಾಟಗಾರರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಬರೆಯಲು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಟಾವಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಆಗ ಅಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅದುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ವರ್ತಕರಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದವಸವನ್ನು ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಡೀ ವರ್ಷ ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಸಾಲ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಡೀಸೆಲ್ ಪಂಪುಗಳನ್ನು ಹೋಲವರ್ಷ 429 ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಅದು 81ಕ್ಕೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ, ನಸ್ಯಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರಿಸಿ ಒದಗಿಸಿದುದು ಹೋಲವರ್ಷ 2,07,860 ಟನ್‌ಗಳು, ಈ ವರ್ಷ 79,844 ಟನ್‌ಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆಲೂರು ಜನ ಮಂತಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

4 P.M.

ನಸ್ಯಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕೇವಲ 15 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ವಿಷಾದಕರ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ಎದೆಯಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಲಘ್ವ ಇರಿಗೇಷನ್ ಗಾಗಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದು, ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಹೋಲವರ್ಷ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದೇವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಈ ವರ್ಷ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಾಧಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನೂತ್ನ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಲವರ್ಷ ಐದು ಲಕ್ಷ ೬೯ ಕೊರತೆಯಿದ್ದೆಯೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ೬೯ ಕೊರತೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ ? ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಸರಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗತಕ್ಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ. ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಹೇಳುವುದು ಈ ವರ್ಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀನಾಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ವರ್ಷ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ ಅಂಶ ಆಧಾರಗಳಮೇಲೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಧಾರಣೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ನ್ಯಾಯಬೆರೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅಕ್ಕಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆ 2,42,600 ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ ತೆಗೆದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವು ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅದರ ಮಟ್ಟ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಪರಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದು. ನಮ್ಮ ಒಂಕಿನಲ್ಲಿ 50 ಪಲ್ಲ ಅಕ್ಕಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಬೇಕಾಯಿತು. ಮೊದಲು ಒಂದು ಸಲ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಅಕ್ಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾರುವಾಗ ನಮಗೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ 150 ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಪರಾಕಕ್ಕೆ 23 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಬತ್ತಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೋದವರ್ಷ ಸುಮಾರು 717 ಡಿಪೋಗಳಿದ್ದವು, ಈ ವರ್ಷ 657 ಇವೆ. ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಬತ್ತದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 25 ರಷ್ಟು ಕೂಡ ನ್ಯಾಯಬೆರೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿಯ ಮಟ್ಟ ಅರ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನು ಕೊಡಿ, ಅವು ಕೊಳ್ಳಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುವ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಿ, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ, ನಾವು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅನ್ನುವವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆಗೆ ಪದಾರ್ಥ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಜನರಿಗೂ ರೈತರಿಗೂ ಪೋಷಣ್ಣಾ ಹ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಲ್ಲದೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಂಜರು ಭೂಮಿ ಫಲವನ್ನು ಮಾಡಲು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ತರದೇ ಹೋದರೆ ಪೋಷಣ್ಣಾ ಹ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಒಂದು: ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಈ ದಿವಸ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಸರ್ಕಾರದ ಮನೋಭಾವನೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮವಾದೀತು? ಸರ್ಕಾರ ಬೋಂಬೆ ರಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಲಾಯಮಾನವಾದ ನಿತಿಿಯನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ಆಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿ ತೆತ್ತು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಮಾರಲೇಕರು ಅದನ್ನು ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಗೇಣಿವಾರರು ಆ ಭೂಮಿ ತಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಹಿಂದಿನಂತೆ

ಮುತವರ್ಜಿ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಆಗುತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸುವ ನೀತಿಯೇ ಕಾರಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮಾರಲೇಕರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅನುಕೂಲ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಗುರಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಿದೆ.

ಆಲ್ಲದೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿದಾಗ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಪುರು ಮಾಡಿದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಹೇಳಿದೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ರವರ ಒಂದು ಆಶಯ ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡುವಾಗ ನೆನಪಿ ನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಈ ಎರಡು ಮುಖ್ಯಾಂಶ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸ ತೀರಾಸ್ವಲ್ಪ, ಭಾರಿಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಒಥವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅರಿವನ್ನೂ ಕೂಡ ರೈತರಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಶಾದಾಯಕವಾದ ವಾತಾವರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಲಭಿಸುವಂಥ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (ಗಾಂಧಿನಗರ). - ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವೆಷ್ಟು ಮಾಡುವುದೂ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಎಂದು ನಾಣ್ಣುಡಿಯಿದೆ. ಬರೀ ವೇದಾಂತ ದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ನಂತರ ಒಳಿ ಯಾದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆಹಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಕೂಡ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ಲವ ಶಕ್ತಿಸಿದ್ಧಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಭೀಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಿದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ದಿನೇ ದಿನೆ ಏರುತ್ತಿವೆ, ಅಕ್ಕಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ 54 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಪರಾದಂತೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಈ ದಿವಸ 78 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬೇರೆ ಸೆಲಿಗೆ 12 ಅಣಿ ಯಿದ್ದು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ನಾಲ್ಕು ಅಣಿ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಮಾನಿನ ಬೆಲೆಯೂ ಕೂಡ ಬಡವರು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಏರಿತಿದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಅಕ್ಕಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಪೋಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಕಿ ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಲಿ, ಮುದ್ದೆಗಾಗಲಿ ರಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅನ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ದೇವರ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡ

(ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ)

ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಿಕೆಯಿಂದ, ಚೆನ್ನದ ಸೂಚನೆಂದು ಅದರಿಂದ ಕಣ್ಣು ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸಹ ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಧಾನ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಹಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಜನರು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಇರಬೇಕು. ದಿವ್ಯೋದ್ಭವ ದೊರೆ ಯುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತಿಂದರೆ ಕಾಯಿರೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿರೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಗುಣಪಡಿಸಲು ಬಹಳ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಭೀಕರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ದೂರ ಬಂಧಿತವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಒಂಗಡಿಕೆಗಳ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನೋಡಿಸರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಕೊರತೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಹಂಚಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ತರಹ ನೆರವು, ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಈ ಆಹಾರ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೊರತೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅನ್ನ ದಾನಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ದಾನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗಾಡೆಯ ಮಾತು ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಹಿಂಸೆ ದುಡಿದು ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ವರಾಹಾಧ್ಯಾ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಆಹಾರ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ದಿನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಕ್ಕಿಂತ ಆಹಾರ ವಿಷಯ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಅದರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಪಥಮಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವುದಾದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಫಲಪ್ರದವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಮೂರು ಪಲ್ಯಾ, ಭತ್ತ ಹತ್ತು ಪಲ್ಯಾ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಇವು ಆಗಿವೆ. ವಿಶೇಷತಃ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾದುವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ದಿನ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ 3½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರೈತರ ಜನರು ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜು ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜು ಕೆಮಿಕಲ್ ಗೊಬ್ಬರ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಹಾಗೆಯೇ ಎಷ್ಟು ಹಸಿರು ಗೊಬ್ಬರ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ, ಎಸ್. ಇ. ಎಸ್. ಸ್ವೀಮದ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಬುವಂತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆಯೇ ಎನಿಸಿ ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಜನರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಉತ್ತಮ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡದ ಗತ್ಯಂತವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಶತಶತವಾದುದು. ನೈಟ್ ಸಾಯಿಲ್ ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಬ್ಬಂದಿಯ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನಿಸಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಗೊಬ್ಬರ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ನೈಟ್ ಸಾಯಿಲ್ ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಇದು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಲಾಗುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಇನ್ನು ಈ Food production ಅದಕ್ಕೊಂದು War field Industry ಮಾದರಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದರೆ production ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಂಧಿತವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ

Food production campaignದಿಂದ ಕೆಲವು ಜನರು ರಾಧ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ Food production ಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ co-ordination ಇರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳು ಇವೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರತಕ್ಕ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬೇಕಾದ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. Animal Husbandryಯ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಯಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು production ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ co-ordination ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಗಲ, ಚಾನರ್ಸ್ ಆಗಲ, ಟ್ಯಾಂಕ್ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಲ ಯಾವುದೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟು ಚಾನರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಪೋರಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಜಮೀನಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಬೆಳೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೂಡ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ನೋಡಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸ್ತೋತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಖಾಯಿಲೆಗಳು ಬರುತ್ತಾ ಇವೆ. ಅವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾರಿ ಮಳೆ ಕಡಮೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನೋಡಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ರೋಗವನ್ನು ಎತ್ತುವುದು ಬಂದು ಹತ್ತು ಪರ್ಯಾಯಗಳ ತಡೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಕೂಡ ಆಗದೇ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಬೇಕು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣ ಬರ್ಚುವುದಾದ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲ ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂ ಅವರು ಈ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಅನಸ್ತವಕನಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವವರು, ಬಳಸುವವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿನ್ನೆಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ? ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎತ್ತು, ಬಂಡಿ, ಗೊಬ್ಬರ, ಗುಳ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ? ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿವು ಇಂಥ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ 50 ವರ್ಷ ಆದರೂ ಈ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಬೀಜವರಿಮಾಡುವುದು. ಇಲ್ಲ ಅಂಕಲಂಕಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದು ತ್ವರಿತವಾದುದು ಅಂಕಿ ಅಲ್ಲ. ಆ ರೈತನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೀಜ ಇಂಥಕಡೆ ಇಂಥಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಅವನು ನಂಬಿಕೆಯಾದ ಮಾಲು ಸಿಕ್ಕದೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬೀಜ ವ್ಯಾಪಾರ ನಂಬಿಕೆ ಬರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಲಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಮೂರು ಬಿತ್ತನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿತೆ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ, failure ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದೇನಾದರೂ failure ಆದರೆ ಯಾವ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಅದನ್ನು entrust ಮಾಡಿ ರುತ್ತೀರೋ ಅವನಿಂದ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ವಸೂಲಿಮಾಡುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನಾವು ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅಂಕಲಂಕಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಿಂದ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಗಲ ಯಾವುದೇ ಆಗಲ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು, ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಮತ್ತು ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಆಯಾಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಅಥವಾ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ, ಇಂಜಿನಿಯರದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಹೀಗೆ ಆಗಬಾರದು. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಚಿತ್ರ, ಸ್ವಾತಿ ಮಳೆ ಆಗದೆ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಫಸಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲ ಹಾಕಾಕಾರ ಇದೆ. ಯಾವ ಕೆರೆಗಳ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೂ ಬೆಳೆ ಬರುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲೊಂದಿಷ್ಟು ಇಲ್ಲೊಂದಿಷ್ಟು ಆಗಿರಬಹುದು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ತಾವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಗೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ, ಭೂಮಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬೆಳೆಸುವ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಮಾಡಿ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒದಗಿರತಕ್ಕ ಅಥವಾ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೈಸೂರಿನ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸಿತು, ಅದು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಷಣ ಎಂದು. 1946ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ತಲೆದೋರಿತು. 1945ರಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕ್ಷಾಮ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೆನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕ್ಷಾಮ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾನೀಯರು ಈಗಲೂ ಇದ್ದೀರಿ. ನಿನ್ನೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಅನ್ನದ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ.

ಕೂಳ ಕುತ್ತವೇ ಕುತ್ತ |

ಕೂಳ ಮೇಳವೇ ಮೇಳ |

ಕೂಳೊಂದು ಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿದರೆ |

ಅ ಮೇಳದ ನೂಳು ಮುಂದಂತೆ
ಸರ್ವಜ್ಞ ||

ಎಂದು ಸರ್ವಜ್ಞ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು:—ಓದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಲ ಅಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ!

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ:—ಹೌದು ಸ್ವಾಮಿ, ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಶ್ರೀಮಂತರು ಅನ್ನಿನ ಕೊಂಡವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು :

ಕವಿಯಿದ್ದರೂ ಕಿವುಡರಿದ್ದರೂ |

ಕಾಲಿದ್ದರೂ ಕುರುಡರಿದ್ದರೂ |

ಕಣ್ಣಿದ್ದರೂ ಕುರುಡರಿದ್ದರೂ ||

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈಗರಾದರೂ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದಕ್ಕೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟೆ. 1946ರಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಕ್ಷಾಮದಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಜನ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟರು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಫೋರ ಕ್ಷಾಮವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ 1946-47ರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಂಥ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಾಯಕರು, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ನೀವು ಅನ್ನ ಕ್ಷಾಮವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ, ಕಥೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ. ರೂಪಾಯಿ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಿಡವಿ ಎಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಸಮಂಜಸವಾದ ಸರಿಹಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಒದಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದೇ ಸಮಾಧಾನ ನಮಗೆ ನೀವು ಕೊಡುವುದು! ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮನಾಕರರ ಲೆಕ್ಕದಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದು 'ನುಳ್ಳು' ಎಂದರೆ 'ಅಲ್ಲ' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ರೂಲಿಂಗ್ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೇನೆ.

4-30 P.M.

ಇದು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದ ಸುಳ್ಳೆಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, 1946ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದಿವಾನ್ ಮಾಧವರಾಯ ರಿದ್ದಾಗ, ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆಗ ಮೈಸೂರಾಯರಾಗಿದ್ದ ವೇವೇರ ರವರೂ ಜನ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದರು : ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಸೊಸೈಟಿಯ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಆಗಮೈಜೇಷನ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮೆಂಬರರೂ ಆಗಿದ್ದಂಥ ಹೃದಯನಾಥ ಕುಂಜರಾಜವರೂ ನೋಡಿದರು. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಡಿಲಿಗೇಷನ್

ಬಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಕ್ಷಾಮ ಡಾಮರಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಗತಕ್ಕೆ ಬಂತು, ಈ ಕ್ಷಾಮದ ಮಾರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಂದ ಒಡಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಜನತೆಗೆ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂದು ಎಲ್ಲ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಬೇಡ, ಜನತೆಯ ಏತಾರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ಯಾರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕಾಸ ಯೋಜನೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳೂ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯಾವುದನ್ನೂ ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲಾಖೆಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯವಾಡುತ್ತಾ ದೇಶದ ಜನತೆಯನ್ನು ಉಪಹಾಸ ಕೆಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡರೂ, ವೈಕುಂಠ ಬಾಳಗಿ ಅವರೂ ಹೇಳಿದ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬರೀ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರೆದರೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬೋಳಿದ ತೆನೆ, ಭತ್ತದ ತೆನೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಮಾತುಕ್ಕೆ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪುನಃ ಬದಲೇಕಾಯಿ ಎಂದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಬದಲೇಕಾಯಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಕದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನದ ಅಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ, ನಾವು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಮಿಡೀಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಅದೇಕೂಗು ಇದೆ. ಅಹಾರ ದಿಫೋಗವನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು, ರಷ್ಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಂದ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಚಿಕೆ ಏಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲರಂತಹ ಪಕ್ಷದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆರು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದರೆ ಬೆಳೆಯಲು ಅದೇನು ದತ್ತಾಂಶ ಗಿಡವೇ! ಅಥವಾ ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ಸೊಪ್ಪೇ! ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚು ಸವಾರವೆ ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದ ದಾಹ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆರಾರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಬದಲಾವಣೆ, ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಅಂದೋಲನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಬೇಕೆನ್ನುವ ದಾಹ ಈ ದೇಶವನ್ನು ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಈಡು ಮಾಡಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಈಗ ಅಧಿಕಾರ ರಾಲತೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಕೂಳಿನ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಹಾರ ಶಾಖೆಗೇ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಖಾತೆ ಇದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆ, ವೆಟರಿನರಿ ಖಾತೆ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಖಾತೆ ಇವು ಮೂರೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿವೆ. ಅಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇವು ಮೂರು ಖಾತೆಗಳೂ

ಜೊತೆಯಲ್ಲರಬೇಕು. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೋದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ, ಜಮೀನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕು, ಯಾರೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರವೂ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರಬಾರದು, ಆಹಾರ ಕೊರತೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ land to the tiller ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಅದರ ಪೈಕಿ ಇನ್ನೂ 2,500 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊನ್ನೆಯ ದಿನ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚಿ, ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯತಕ್ಕ ನೀತಿ ಅಥವಾ ತತ್ವವೇನಿದೆ ಅದರಿಂದ ಏಕೆ ಎಲ್ಲರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ; ಶ್ರೀಮಂತರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೊಂಬೆಗಳಾಗಿ ದ್ದಾರೆ; ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಮುಖರಾಗಿ ದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು, ಬತ್ತನೆ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ, ಕಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರ, ಗುಳಿ ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಹೇಳಿದರು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 'ಹಸಿರು ಬಂದವರಿಗೆ ಆಸನವೇಯಲು ಬೇಕು' ಎಂದು ಸರ್ವಜ್ಞ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಉಂಡವರಿಗೆ ಉಟಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಗುಂಡುಕಲ್ಲಿಗೆ ನೀರೆರೆದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಗುಳಿ ಬೇರು ಎಂದರೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಳೆಗೆ ಕಳೆಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಕಾಂಟಿ, ಗಾಡಿಪಟ್ಟಿ, ಮಗ್ಗಿರೆ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಭದ್ರಾವತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ತಾತಾ ಕಂಪೆನಿಯಿಂದ ಉಕ್ಕು ಬುತ್ತದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ದೇಶದ ಜನ ಎಂಥ ಉಗ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ. 16 ಔನ್ಸ್ ಧಾನ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇಕಾದರೆ, 20 ಔನ್ಸ್ ಎಂದು ಪ್ರಾಜ್ಞವಾದಾತ್ಮೀ ಅಸಲಿಗೆ ಮೋಸವಾಗಿರುವಾಗ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಗುದ್ದಾಡಬೇಕು!

ಶ್ರೀ ಕೆಂಚಪ್ಪನವರು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳೆಷ್ಟು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿವೆ, ಎಷ್ಟು ರಿಪೇರಿಯಲ್ಲವೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ? ಗೊಬ್ಬರದ ವಿಚಾರವಂತೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರ ಸಂಗಡ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮೈಸೂರು ನಂನಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು indent ಮಾಡಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಟನ್ fertilisers ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟರು ಎಂದರೆ ಇವರು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ!

ಜಪಾಹ್ ಮಾದರಿ, ಚೈನಾ ಮಾದರಿ ವ್ಯವಸಾಯ ವೆನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಯವರು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೊಸ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ! ಸಾಲು ರಾಗಿ, ಸಾಲು ತೊಗರಿ, ಸಾಲು ಭತ್ತ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಜಪಾಹ್ ಮಾದರಿಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಭಾರತ

ದಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿಯಿರಿ ಎನ್ನುವ ಬದಲು ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಭತ್ತ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಅವರಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಾದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ನಮಗೆ ಬೇಡ.

ಅಧಿಕಾರಿಗಳ indifference ವಿಚಾರವಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಕೆಂದೂರು ರಾಧಾಪ್ಪನವರು ಸರಿಯಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ, ಒಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶ್ರಮ ಹೊಂದಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದೇ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ರೋಗ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ರೀಲ್‌ಫ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು field day ಎಂದು ಕ್ಷೇತ್ರೋತ್ಸವ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನಗಿಡ, ರಾಗಿ ಪೈರು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಂದು ಕ್ಷೇತ್ರೋತ್ಸವ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಹಾಕಿರಬೇಕು, ಹೀಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಥದ್ದೆಲ್ಲ ಬೇಡ.

ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಚಟಪಟ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರ ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಬೇಡಿ. 20 ಎಕರೆ, 30 ಎಕರೆ, 40 ಎಕರೆ ಹೀಗೆ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಲು ನೀರು ಕೊಡಿ, ನಿಮಗೆ ದವಸ ಶಿಫ್ಟ್‌ವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವೇನಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೈ ಹಾಕಬೇಕು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಏತಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇಂಥ ಮನೋಭಾವ ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾಗಬೇಕು.

ಭಾವ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 250 ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್‌ಸಿಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಇದರಿಂದ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಸಾವಿರವಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿ, ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಹಾರ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು re-orientate ಮಾಡಬೇಕು, ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿ (ಮಾನ್ಯ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವಾದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ವರ್ಷವಾಯಿತು, ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗಿದೆ. ಚೈನ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಕೇವಲ ಐದು ವರ್ಷ

(ಶ್ರೀಮತಿ ಬನವರಾಜೇಶ್ವರಿ)

ಗಳ್ಳ ಅಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು' ನೃಪರಂಜನ ಪಡೆದು, ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಹಾರ ವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಶೇಕಡ 80 ರಷ್ಟು ಜನರು ಒಕ್ಕಲಿಗರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಅಹಾರ ಅಭಾವ ಕಡಮೆಯಾಗದೆ ಪರದೇಶ ಗಳಿಂದ ಅಹಾರ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ, ಇದಕ್ಕೂ ಶೋಷನೀಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವಿದ್ಯಾವಂತರೇ ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕಡಮೆಯಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೇ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆದು ಅಹಾರ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಈ ಜನರಿಗೆ ಹೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಸಾಧ್ಯ, ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತದೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತ ವರ್ಷವಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಿ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಐದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗೆ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಎಂಭತ್ತ ಸಾವಿರ ಎಕರೆವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ರೈತರು ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ರಾಭ ಎದೆಯೆಂದು ರೈತರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರೇಕೆ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಭ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ? ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂಥವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊದಿ ವರ್ಷ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂರು ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಎರಡು ಎಕರೆ ಖಾತೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಎಕರೆ ತರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲ ಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದರು, ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೂ ವರ್ಷಕ್ಕಾಗುವ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದರು. ಅಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡರೆಂದು ನೀರನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಐದಾರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 60 ಜನರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಹೀಗಾಗಬಾರದು. ಒಕ್ಕಲು ತನದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದೆಯಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಬರ್ಚಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ; ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎನಾ ಬೇರೆ ಕನಬುಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಇಂಥಾಧ್ವನಿ ತಡೆ ಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಕಪ್ಪು ಭೂಮಿ. ಅಲ್ಲಿ ಅಳವಾಗಿ ಉತ್ತು ಗರಿಕೆ

ತೆಗೆದು ಒಡ್ಡು ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕು, ಗೊಬ್ಬರವಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಳೆಯಾಗು ತ್ತದೆ. ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಬುರಡೋಜರುಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಮರಾಠಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಟೇರ್ ಪಾಟ್ಸ್ ನಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಾಸಗಿ ಜನರು ನಾರ್ಕರು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಮತ್ತು ಬುರಡೋಜರು ಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಉಳುವಾಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ಸ್ಟೇರ್ ಪಾಟ್ಸ್ ಗಳು ನಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ! ನನಗೆ ಬಹಳ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ನಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿನ ದರದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಜನರಿಗೆ encumbrance certificate ಬರುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೈದರಾ ಬಾದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಸರ್ವಿಸ್ ಇದ್ದಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿವರಣೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದರು, ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸೀನಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲ ಬಾಸಗಿಯವರಾಗಲ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಸೀನೇ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಮುಂದೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ನಿಧ್ವಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅಂಥ ತಜ್ಞರು ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ನಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮೋಟಾರು ಡೈವರುಗಳು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನಡೆಸು ತ್ತಾರೆಂಬ ಭಾವನೆ ತಪ್ಪು. ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಡೈವರುಗಳೇ ಬೇರೆ. ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ರೀತಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಗಳ ತಜ್ಞರು ಅಥವಾ ಅನುಭವಸ್ಥರೊಬ್ಬರನ್ನೆಡ ಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ತೀರ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ನೀರಾವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಜಮೀನು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, 1961ರಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ತುಂಗ ಭದ್ರಾ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಡೀಸಲ್ ಇಂಜಿನಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದರು. ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪುಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾಮ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಅನುಕೂಲ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾವಿ ಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಒಡ್ಡು ವಗೈರೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ತಕಾವಿತ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಕೊಡುವ ಹಣದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗು ತ್ತದೆಯೆ, ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಯೆ, ಬಾವಿ ಗಳನ್ನು ತೋಡಿದರಾದೆಯೆ, ಒಡ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆಯೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ

ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಂದು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ತಿರುಗಿಲ್ಲ, ಮಣ್ಣು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಉತ್ತಮವಾದ ಬೀಜ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ರೋಗಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ; ಬಾಕಿ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಇವರಿಂದ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆಯೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಲಂಗನುಗೂರು, ಗುಡಿಗಂಟ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಗಾಗ ಕ್ಷಾಮ ತಲೆದೋರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ರಿಲೀಫ್ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ರಾಮನಗರಂ).-- ಸ್ಯಾಮಿ, ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೇನೂ ಭಾಗ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಭಾಷಣದ ಪ್ರವಾಹಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನೂ ಕೂಡ ಎರಡು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದೆನಿಸಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಆಹಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಪರಿಶೀಲನೆಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಆಹಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೂಲವನ್ನು ನಾವುಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಲ್ಲ. ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಇತರ ಮಿತ್ರರು ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲೇನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೂ ಕೂಡ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೇ ಕಾರಣ, ಸರ್ಕಾರ ಕಾರಣ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ಯಾಗತಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ನಮಗಿದೆ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಮವಗಿದೆ. ನಾನು 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ 1952ರವರೆಗೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಆಗ ಜಯರಾಮದಾಸರವರು ಆಹಾರ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಇದ್ದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಕೂಡ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರ ಆಶೆಯೇನಿದೆ ಅದು ಕೈಗೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ವಿಷಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆಗಾರರೆಂದು ನಾವು ಮೊದಲು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ವೈಸ್‌ರಾಯಿ ಯವರ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕೌನ್ಸಿಲಿನ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪೈನಾನ್ಸ್ ಮೆಂಬರ್ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಹಿಂಗಾರು ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಗಳ ಜೂಜಾಟವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಳೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ರೈತ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ, ಆ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ರೋಕವ್ಯವಹಾರವನ್ನೇ ಆತನಿಗಿದ್ದೇ ಇದೆ. 1952-53ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಮಳೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಅದೃಶ್ಯ

ವಾಯಿತು, ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು, ಕಂಚ್ಚೋಲ ಕೂಡ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಆಯಿತು, ಕೆಟ್ಟದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಬೆಳೆ ಹಿಂದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆದಾಗ, we proclaimed from the house-tops that we had resolved the problem. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಯಾಗಿದ್ದವರೂ ಸಹ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು, ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ಈ ದಿವಸ ಮತ್ತೆ ಅಭಾವವುಂಟಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಮಳೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಅಭಾವ ಹೋಯಿತೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮಿಂದ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಮಳೆಯು ಅತಿವೃಷ್ಟಿ, ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಚಲದವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನೂ ಹೊಣೆ ಮಾಡುವುದೂ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವುಂಟಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮಳೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವುದು. This is a hard fact which everybody knows. ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವಾಗಲ ಮಳೆ ಬಾರದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 50 ಲಕ್ಷದ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪಾರ್ಟಿಷನ್ ಆದಾಗ, 1947ರಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ಭಾಗವಾದಾಗ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ 32 ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಿತ್ತು; ಈ ದಿವಸ 40 ಕೋಟಿಯಾಗಿದೆ. During the course of ten years we have increased by eight crores. ಈ ಎಂಟು ಕೋಟಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದರೆ ಒಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯಬಹುದು. These two natural causes, the phenomenal growth of population and the vagaries of the clouds, are mainly responsible for our food shortage. ಇದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಗಿತಜ್ಞರಾದ ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರನ್ನಾಗಲ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರನ್ನಾಗಲ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ನಾನು ರಷ್ಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಕೆಲವು ದೃಶ್ಯ, ಕೆಲವು ಪಾಠ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಮೇರಿಕ ದೇಶ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತದೆ. It is what is called a surplus State in the world. ಅಮೇರಿಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಸೆನ್ಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ 16 ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕದಮೆ 18 ಕೋಟಿಯಷ್ಟಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಎಷ್ಟಿದೆ ಯೆಂದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಮೂರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ)

ರಷ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಎನ್ಟರ್ಪ್ರೈಸ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾಮದಿಂದ 40 ಕೋಟಿ. ಅಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಹಿಡುವಳಿಯಿಂದ ಒಂದೆಕರೆಯಲ್ಲ ಎರಡೆಕರೆಯಲ್ಲ, ಎಂಟೆಕರೆಯಲ್ಲ, ಹತ್ತಿಕರೆಯಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ರ್ಯಾಂಚಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಭೂವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ; ಎನ್ಟರ್ಪ್ರೈಸ್, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. This is another natural factor. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೆವೆಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಕೊಟ್ಟು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. These are the three fundamental factors we have to keep in mind before we begin to blame the Ministry or the Government Servants. You cannot make the clouds rain. ಈ ದಿವಸ ಯಾರು ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ದೋ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

5 P.M.

ರಷ್ಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕರೆಕ್ಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್-ಇವೆರಡು ಅಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬ ಭಾವನೆ ನನ್ನಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಭಾವನೆ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅವನ್ನು ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಯಾದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜನರ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ವಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೇ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. I actually visited collective farms and state farms in Russia. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದನ್ನು ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

They have mechanised agriculture. I will put it in one short sentence. As long as we do not industrialise agriculture, we will not be able to have sufficient quantity of foodgrains. I once said that if you want the standard of contentment to increase, it depends on the state of mind. If you want to increase the standard of living, it depends on machinery. ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಾವು ಪದೇಪದೇ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕು, ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆವೋ ಅದನ್ನು

ಮೆಷಿನ್‌ರ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮೆಷಿನ್‌ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಬೀಜ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಗೊಬ್ಬರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಅತಿವೃಷ್ಟಿ ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯಾಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವುದು ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಗೊಬ್ಬರ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇರುವುದು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಫರ್ಸಿಲ್‌ಜರ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀ ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. It is now my considered opinion that we have to introduce collective farming and state farming wherever suitable. ಅದರ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. Collective farming ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಬುಲೆಡೋಜರ್ಸ್ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಈ ತರದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

They want to introduce co-operative farming throughout the State.

ಈಗಾಗಲೇ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೆಲವೊಂದು ಕಡೆ ಮಾಡಲಾಗಿರುವ co-operative farmingನ್ನು ಸದಸ್ಯರು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. The present co-operative farmings, one here and one there that were established in the State, are complete failures. ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಿಲ್ಲ.

These few examples will spoil the case. But when I saw how things were working in Russia, it was an eye-opener to me that we have a hope and a future in agricultural production. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿ ಯೊಬ್ಬರ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಈ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎರಡು small landholders ಇದ್ದಾರೆಯೋ ಅಂಥಲ್ಲಿ co-operative farming ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನವಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮೃತಮಹಾಲ ಕಾವರ್‌ನಲ್ಲಿ 75 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಎಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಇವೆಯೋ ಅಂಥಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯಿಂದ ಐದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು State Farming ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರು ಬಹಳ ಚೇತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಈ State Farm Managerನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೆಲಸ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. That has what has happened in Russia.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—You may also come in.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ದೇಶವಾದ ಸೋವಿಯೆಟ್ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಅದರ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ.

Here power is given to men who probably get votes on communal and other considerations. In a socialist country like Soviet Russia, power comes to hands of those people who prove their worth in factories and fields. Whoever produces the maximum, he will be the man who will be promoted from place to place in the hierarchy of the Communist Party and Government there.

ಅದರ ಇಲ್ಲ ಎನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳಗವನ್ನು ದೊರಕಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. If we have to deal with this extraordinary situation, we have to employ extraordinary methods. This cannot be solved in the ordinary red-tape method. ಎಂದಿನವರೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ಚೀಪಿಂಗ್ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮೈನೂರು ಸರಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವದೇ ಒಂದು ಸರಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

The Planning Commission and all the State Governments in India, have to think on proper levels. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದಲೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸ ತಕ್ಕಂಥ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ನಿಲ್ಲ ಬೇಕು. ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞನಾಗಿರಬಹುದು. ಒಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಪ್ರವೀಣನಾಗಿರಬಹುದು. ವಿಧೇಯ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೇರೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಇರುವಾಗ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್, ಆಮಲ್ದಾರ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ?

We have not even learnt in this country what to entrust to and to whom. This is the biggest administrative problem that faces us. We must select either from the official class or from the non-official class proper men for the proper places. If administration has not given satisfaction to the people, the primary defect is that we have not yet been able to apply our minds to the task of providing proper men to

the proper places. In this venture, there should be no difference between officials and non-officials. If a non-official has the necessary drive, he must be able to take charge of state farm, or a collective farm or a co-operative farm and work it.

ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಸಹಜವಾದ ಆಸೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು State Farm ಅಂಥವನು ಚಾರ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳ ಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಅಂಥವನನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗನ್ನಾಗಿ ಸಹ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕೆಂಬ ಸಹಜವಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರು ತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಇಂಥ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆಗಿ ಆಗಲಿ, ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್ ಫಾರ್ಮ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆಗಿ ಆಗಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇರಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಇಂಥ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿ ಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವರೆಗೆ ಈ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯು ತ್ತದೆ.

ಈ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸ್ವರೂಪ, ಮೂಲ ಈ ರೀತಿ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರನಾ ಗಲೇ ಅಥವಾ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನಾಗಲೇ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು ಒಂದು ಬಂಡೆಯಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ, ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮಷ್ಟೇ ಇರತಕ್ಕ ಜಪಾನ್ ದೇಶದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In Japan they do small scale farming on an intensive scale. That has been done by small landholders as I said. I do not want to disturb the present arrangements and create a social revolution by disturbing the small holders. There is another factor. In countries like Japan, Russia and other western countries, the very atmosphere is humid. There is ice, snow and all that. Therefore, they are in a position to make use of local resources and grow food. In dry areas of Mysore State, you cannot grow all the crops because, even if the raiyat is of that mind, he will have no water. Therefore, whatever happens in Japan, is not *ipso facto* applicable to India. But wherever water facilities are good and holdings are small, this sort of intensive agriculture should be adopted.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY (T. Narasipur).—Whether the existing political set up in India will be helpful to work the collective farms, is the point. In socialistic countries, groups of people join together and work on the farms. Whether it is possible to work out such collective farms in a democratic State is the question.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Yes, Sir. That is a very pertinent question. ಈ ಭೂಮಿ, ಒಂದು ಕೃಷಿ ತಪ್ಪಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃಷಿಗೆ ಹೋದಾಕ್ಷಣ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅದು ಒಂದು ಭವಿಷ್ಯ.

Mr. CHAIRMAN.—May I bring to the notice of the Hon'ble Member that he has already taken 25 minutes? He can have another 5 minutes and finish his speech.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—Let him speak, Sir.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—We want to hear him, Sir.

Sri F. X. DENIS PINTO (Kaup).—I would like to know his views on fragmentation.

Mr. CHAIRMAN.—If the Hon'ble Members of the House are anxious to hear the Hon'ble Member Sri Hanumanthaiya, I do not come in the way. He may speak.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—What is the time at my disposal, Sir?

Mr. CHAIRMAN.—Hon'ble Members want some information from you. You can just take another five minutes.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—We are of the opinion that Sri Hanumanthaiya should be given more time, Sir. Recently he has returned from Russia and other foreign countries. Let us hear him.

Mr. CHAIRMAN.—There are other Hon'ble Members who probably do not agree with you.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—No, Sir. All are anxious to hear.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಜಮೀನು ಒಂದು ಕೃಷಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃಷಿಗೆ ಹೋದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಫ್ಯಾರ್ಮ್ ಮೆಂಟೇಷನ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. How large scale farm should be done, how small holdings should be intensely cultivated, I have already explained. The land reforms merely aim at social justice.

Food production is a different proposition.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—My question is: Whether the existing political set up in India will be helpful to work successfully the collective farm. In other words, whether it is possible to achieve social objectives in democratic countries.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—In socialistic countries like Russia, and China, it is the particular society and the Government that are able to do things on the scale they want. But in democratic countries it is difficult, I know. We are trying to harmonise what is called liberty with plenty. Countries like Russia have sacrificed liberty for plenty. We are trying to explore whether we can attain plenty at the same time retain liberty. The future alone can decide this question. If the people become so desperate about food, they may say, we want food rather than liberty. Or if intellectuals grow in greater number and influence, they may say, let us starve, but we must have liberty. It all depends upon the attitude of the political parties—either liberty or food. For the present, all parties except the Communist party are working for harmonising liberty with plenty.

Mr. CHAIRMAN.—I have to ascertain the wishes of the Hon'ble Members. It is now 5-20. According to schedule announced by the Chair in the morning, the discussion by the Hon'ble Members was to come to an end at 5-30 and the Hon'ble Minister was expected to reply at 5-30. I find that there are a large number of members who want to speak. Is the Hon'ble House agreeable to sit up to seven?

HON'BLE MEMBERS.—Yes.

Mr. CHAIRMAN.—If so, we shall sit up to seven and postpone today's half hour discussion as well as the legislative business to tomorrow. By this extension, we should be able to finish our debate by 6-30 and at about 6-30 the Hon'ble Minister will be in a position to start his reply. I will now call upon the Hon'ble Member Revanna Siddappa to speak.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I have not yet concluded my speech.

If clarification is wanted, I am prepared to meet Hon'ble Members privately or at the meetings of the respective parties and address them.

Mr. CHAIRMAN.—It will not be proper to compel the Hon'ble Member to say other things within the short time. He suggests that the Hon'ble Members may meet him at other places. Therefore, let us resume the debate.

Sri K. HANUMANTHAIA.—Sir, I understand there is a proposal before the Government that Agricultural Department and Horticultural Department are to be combined and placed in charge of an I.C.S. or I.A.S. officer. I appeal to the minister with all earnestness at my command that it would be a suicidal way. As I have already said these I.A.S. or I.C.S. officers are being treated as though they are the Jack of all trades in the world.

Sri K. F. PATIL.—The proposal which the Hon'ble Member is stating is not true. The presumption of placing an I.A.S. or I.C.S. officer at the helm of affairs has not come to my notice as yet.

Sri K. HANUMANTHAIA.—Thank you very much. So far as I know, I have had a little experience of men and matters in Mysore. The Agricultural Department under the present incumbent is working satisfactorily. We cannot blame them for natural causes. These officers have to be given sufficient encouragement to do their work. It is the encouragement that is needed and not what is called downright criticism. I am happy to state that the food portfolio is in the hands of a person as our Minister who is a most hospitable man I have seen. I therefore feel that his hospitality will bear fruit. He can only work under the existing limitations, the Government machinery, social set up and party machine. We cannot hold him responsible for all the things that Sri C. J. Muckannappa and others want to make him responsible. Sri C. J. Muckannappa's speeches are just like floods; they have to be canalised and harnessed. I want to see one day my young friend Sri C. J. Muckannappa's energies are

canalised, bear fruit and do good to people of the State.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮಗೊದಗಿರುವ ಸಂಕಟವೇನೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ವೇಳೆಯಾಯಿತು. ಯಾವಾಗಲೂ ಐದೂವರೆ ಗಂಟೆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರ ಸಲಹೆಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಸಹಿತ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವರ್ಷವರ್ಷ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು, ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋದರು ಈಗ ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೆನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಯಾರು ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವು ಏಕೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ನಾವು ಕೊಡುವುದೋ ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಬರುವುದೋಬೇಡ. ನಾವೇ ಬರುತ್ತೇವೆ. (ನಗು)

ಚೇರ್ಮನ್ ಅವರು.—ತಾವು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರುವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ವನ್ನಾಗಲಿ ಬಯ್ಯಬಾರದು ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಆರು ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸಲಹೆಗಳು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಆ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು. ಈಗ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿದ್ದು ಜನಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವಂಥ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ.

ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವರು. ಇವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜನಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಫಾರ್ಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸುಮಾರು 200 ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಹೈಕಿ ಕೆವಲ ಸಲವತ್ತು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿವೆ. ಇವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಕಿತ್ತು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇಟ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಪುನಃ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಹೊಸ ಸಾಮಾನು ಎಂದು ಬಿಲ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತರುತ್ತಾರೆ. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಸಾಮಾನುಗಳು ನಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.)

ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆ ಒಂದು ಮಾಯಾಜಾಲವಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ (ನಗು).

ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಅರ್ಧಪಾವು ಬೀಜವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಹೇಳಿ-ಒಂದು ವೇಳೆ ಎಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಬೀಜವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ರೈತರು ಕಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಇವೊತ್ತು ನಾಲ್ಕುವರೆ ಆಣೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಗುಳಕ್ಕೆ ಒಂದೂ ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ರೈತನಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಬೇಕಾದರೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಸಿನಿಮಾ ದಿಯೇಟರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗುಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಎಂದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ರೈತ ಮನೆತನದವರು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಹೀಗೇಕೆ ಆದಿರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋದಾಗ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದರ ಒಂದೂ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಿಪಟೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಕಟ್ಟಣ ಸಪ್ತೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವೈವಸಾಯಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸವನವರು ಎದ್ದುಬೆಳಗದಲ್ಲ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಮಗೆ ಮೊದಲು ಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವಾಗ ಭಾರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಭಕ್ತ-ನಂಗಾರ್ ಹೀಗೆ ಯಾವ ಯಾವದನ್ನೋ ಹೇಳಿ ಜನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಕರಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇ ನೆಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲ ಯಾವ ಯಾವ ಜನಗಳಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೋಡಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೇ ಎನಿಸಿದರಾದ್ದರಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಅದು ನುಣ್ಣಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

5-30 P.M.

ಈಗ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಯಾವುದೋ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬಿದ್ದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಜಮೀನಿನಮೇಲೆ ಗೆಯ್ಯದಿದ್ದರೂ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಸರ್ಪರಿಸ್ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದವರು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು? ಯಾವಾಗ ಅವನು ಇನ್ನಿ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಹೇಗೆ ಗೆಯ್ಯುತ್ತಾನೆ? ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅಧಾರದ

ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದದ್ದು ಏಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಚ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—On a point of order, Sir. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೇ ಎನಿಸಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದದ್ದು, ಮೂರುನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾರಿದುದು, ಇವೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವೆ?

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member must be more relevant.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಯಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅವನಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಳು ದವಸ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪೀಪ್ಲ್ಸ್ ಬ್ರೇಡರ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾಗಿದ್ದು, ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು, ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊತ್ತ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯು ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರು ಬಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಇಟ್ಟುಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕಾಯಿ ಒಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರು ಎಲ್ಲರುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಚಾಕ್ಟರುಗಳು ಮತ್ತು ಬರಡೋಜರುಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ರಿಪೇರಿಯಾಗಬೇಕೋ ಹಾಗೆಯೇ ರಿಪೇರಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನೇ ಬಂದರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಯಂತ್ರ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಿಪೇರಿಯಾಗಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವವರು ಕಾರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಿರುಗಾಡಿದರೆ ರೈತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಬರಿಯ ಭಾಂತ್ಯ. ರಾಬಿ ಕ್ಯಾಂಪೇನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು; ಅದು ಯಾವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಹಣಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಯಾರು ಕೊಡುವವರು, ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು, ಯಾರ ಹಣ? ಇದು ಯಾವುದೂ ಬೇಡ. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇಕೆ ಮುದ್ದಿಸಬೇಕು? ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚಾರಮಾಡಿ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಕಾಲಬೇಕು. ನಾರ್ವೆದು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನಿದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನಿಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ, ರೈತನಿಗೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಬಾವಿ ತೋಡಲು ಕೇವಲ 250 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನಬೇಕೆಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ!

ರೈತನನ್ನು ಕೀಳು ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನೋಡಬಾರದು ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಗಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ತಿನ್ನುವುದು ರೈತ ಬೆಳೆದುದನ್ನು. ಕಾರುಗಳ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿದರೂ ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್, ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಗಮನವಿರಬಾರದು ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವರಾಜೇಶ್ವರಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ನ್ಯೂನ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ,

ಮೈಸೂರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಾದರೆ ತಕ್ಷಣ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ 750 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜನರು ಈ ಹೊತ್ತು ತಾವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, 750 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದು ಬೇರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು 6,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗರಾದರೂ ಪಕ್ಷ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸದೆ, ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಲು. ಇತರ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು. ನಿರಾವರ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಪಂಪುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿರುಗಾಡುವಾಗ ಕಾರುಗಳಿಗೆ ದೀಪಬೇಕು, ವಿಧಾನ ಸೌಧಕ್ಕೆ ದೀಪಬೇಕು, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆಗಳಿಗೆ ದೀಪ ಬೇಕು! ಇಷ್ಟು ದೀಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಪಂಪು ಸೆಟ್‌ಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಏಲ್ಲವೆ! ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾಡಬಾರದು. ಮುಂದಾದರೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರನ್ನು ಉತ್ತಮವುಳ್ಳದ್ದಲ್ಲದ್ದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ (ಸಿರುಗುಪ್ಪ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಮುಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇದರ ಮೇಲೆಯೇ ಆಧಾರಪಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಗೆ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟೋ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಹಣ ನಿಯೋಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 347 ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇದು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 75 ಜನ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆ, ನಗರಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೂ ರೈತರನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮೇಲಿರಬೇಕು. ದೇಶ ರೈತರನ್ನವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅವರೇ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವವರು. ಸೇಕಡ 70ರಷ್ಟು ಜನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಆ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 347 ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಣ ನಿಯೋಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ವ್ಯಥಾ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ

ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಟ್ಟರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ರೈತರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾಗಿದೆ. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಇದರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಲ 24,41,097 ಟನ್ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಾರದೆ ಮುಂಗಾಯಬೆಳೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಗಾರು ಬೆಳೆ ಹೋಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಯಾವರೀತಿಯಿದೆ ಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು. ಬಳ್ಳಾರಿ ಮತ್ತು ಶಿರುಗುಪ್ಪ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಹೋಗಿ ಬೆಳೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಹಾರ ಕಾಂಗಾರಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅಮೇರಿಕ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಎಫ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಇವನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಔರಾ ಹಡ್ ಕ್ಯಾರ್‌ಗಳುಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. 50 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ನಿರಾವರಿಯಿರುವ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಾಲ, ಬುರಡೋಜರ್‌ಗಾಲ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ರೈತರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಮತ್ತು ಬುರಡೋಜರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಬರೀ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ 48 ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ರೈತರು ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪೂರೈಕಾಹವಿಲ್ಲ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ನೂರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳು ಫುಡ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಮಿಷನರ ಮುಂದಿವೆ. ದೇಶ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟೋ ರೈತರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ರೆವರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಹೈರ್ ಪರ್ಫೋಮೆನ್ಸ್ ನಿನ್ನಂ ಮೇಲೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಯಾರು ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕು.

ಸೀಡ್ ಫಾರ್ಮ್ 56 ಇವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬರೀ ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಹಣ ವ್ಯಥಾ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಇರುವ ಕಡೆ ಫಾರಂಗೆ 50 ಎಕರೆ ಅಚ್ಚಾಡ್ ಮಾಡಿ, ಹೊಸದಾಗಿ ಸೀಡ್‌ಫಾರಂ ಮಾಡಿದರೆ ಹಣ ವ್ಯಥಾ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಫರ್ಚಿಲ್ಟೆಜರ್ಸ್ ಹಂಚಿಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಸರಬರಾಯಾಗಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಫರ್ಚಿಲ್ಟೆಜರ್ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಸಿದಾಗ ಆಹಾರ ಕೊಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಊಟ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು! ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸರಬರಾಯಾಗಿಲ್ಲ;

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ)

ಅಂಧದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ; ರೈತರು ಚೀಲವೊಂದಕ್ಕೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಗುಂಟೂರು, ಬೆಜವಾಡಗಳಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಕಷ್ಟ ನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಷ್ಟು ಅಮೋನಿಯಂ ಸರ್ಟ್ಲೆಟ್ ಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇನ್‌ಡೆಂಟ್ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹೊರಗೆ ತಿರುಗಿ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ವಿಧಾನಸೌಧದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಗೆಹರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ರೈತರಿಗೆ ಯಾವನು ಯಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಮೋನಿಯಂ ಸರ್ಟ್ಲೆಟ್ ಇಲ್ಲ. ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಮೂಲಕ ಒದಗಿಸ ಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ. ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗೋಡೌನ್ ಇದೆ, ಅದರ ಇದುವರೆಗೆ ಅದರಿಂದ ಸರಿ ಯಾದ ಸಹಾಯ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ತಿಂಗಳಿಗೆ 20 ದಿನ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಪ್ರೆಸಿ ಡೆಂಟ್ ಬಂದಾಗ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ನಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿನವ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಯ ಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ದರೂ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ ವಾದುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕಡಮೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಳೆ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು.

ಪ್ಲಾನ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಎಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಗ್ರಾಮಸುಧಾರಕರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮೂಲಕ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆರೆ ರಿಹೇರಿ ಆಗುವುದು ವಿಧಾನ, ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳು ತೆಗೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ಲಾನ್ ಇದ್ದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ರೈತರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಪ್ರೊವೆಂಟ್ಸ್. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಪಂಚಾಯತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನವೀನ ಮಾದರಿ ಸಾಮಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಲಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡುವಂತೆ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನವೀನ ಮಾದರಿ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ರೈತರಿಗೆ ಅವನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ತರಹೆ ಬೀಜಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ರಾಬಿ ಕ್ಯಾಂಪೈನ್ ಎಂದಿರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷಣ ನಡೆಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಆಯುಕ್ತನಲ್ಲಿ 93 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಅತ್ತ ಕಡೆ ಆಯುಕ್ತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿ

ಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್‌ಾಗಿ ನೋಡಿ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ ಏನು ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್ (ಬಿಜಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಗೋಳಗಳ ಮೃಗವಿರುವ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬರಗಾಲವೂ ಸಹ ಇದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಟೀಕಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಟೀಕಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ದವರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ Grow More Food Campaign ಎಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ 11 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂಬ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದೊಂದು ನಾಟಕ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದ ಕಾರಣ ನಾವು ಟೀಕಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಈ Grow More Food Campaign ದ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ನಾನಾತರದ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ಚಾವಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಆಗು ತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರವಿರುವ ಕಾಗದವನ್ನು ಅಂಟಿಸಿದ ಚಾವಡಿಯ ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ಆಹಾರವನ್ನೇ ನಾದರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ? ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸತ್ಕಾರ ಸಮಾರಂಭದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿ ಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ? ದುಡ್ಡು ಮಾತ್ರ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ ರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಏನೂ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರ ನಿಕ್ಕು ವುದಿಲ್ಲ. ಎತ್ತುಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ಬೀಜ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ಭಾವಿಗಳು ಇರು ವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಇರುವ ಅಡಚಣೆಗಳು ಏನೇನು, ಅವರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು ಏನು, ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಸಲಕರಣೆಗಳು ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಅವರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾದೀತು. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಛಾಪಿಸಿ ಹಂಚಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸೂಚನೆಗಳು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 36 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯು ಇದೆ. 24 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. 54 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಭಾವಿಮು ನೀರಿನಿಂದ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಭಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ತಗಾಯ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದಿ, ಸಿಂದಗಿ, ಬಾಗೇವಾಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ವರೆಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರ ಗೋಳು ದ ದೈವದಿಂದ ಇನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಹತ್ತಾರು ಕಡೆ ತಿರುಗಾಡಿದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರಿಗೆ ರಿಪ್ಲೈಪೇಡ್ ಇಟ್ಟು ತಾರುಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಿದರೆ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಹೇಗೆ ಆಗುವುದು? ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜನತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿದರೆ ರಾಮರಾಜ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊಲದಲ್ಲಿಯೆ ತರಕೆ ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಹೊಡೆಸಿಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಚಾರ್ಜ್ ವಸೂಲುಮಾಡಬೇಕು. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಹೊಡೆಸಿದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಶಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 100 ರೂಪಾಯಿ ತಗಾಯ ಸಾಲ ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅಜಿ-ಬರೆಯುವವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರವು ಕುಲಕರ್ಣಿಗೆ, ಹೀಗೆ 10-20 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು 50 ರೂಪಾಯಿ ರೈತನ ಕೈಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ 50 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂಕಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ರೈತನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೈತನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೈತರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ತಗಾಯ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಬೀಜದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೀಜ ಸರಬರಾಜು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನುಮಾರು ಬೀಜ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಗೋಡ್ಡಾನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಲುಕ್ಕಾನಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಿರಿ, ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಮೃತಹಸ್ತದಿಂದ ಗಿಡ ಹಚ್ಚಲಾಗುವುದು. ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಅಮೃತಹಸ್ತವು ಏಕೆ ಬೇಕು? ಯಾರು ಬೇಕಾದವರು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಗಿಡ ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಇಂಥ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಬಡ ರೈತನ ರೊಕ್ಕ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ.

6 P.M.

ಈ ಪರಿ ರೈತನ ರೊಕ್ಕ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾವಿ ಆಗಲೇ, ಗೊಬ್ಬರ ಆಗಲೇ, ಬೀಜ ಆಗಲೇ, ಎತ್ತಾಗಲ ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂದರೆ ಯೋಜನೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿಯಮವನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸುವವನು ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ಗಂಟೆ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರೈದಲ್ಲೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ರಾಮಣ್ಣ (ಚಾಮರಾಜ ಪೇಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ದಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುದು ಸಮಯೋಚಿತವೂ, ಸೂಕ್ತವೂ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮತ್ತು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸತಕ್ಕವರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ಎಂದರೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಳಸತಕ್ಕವರ ಪರವಾಗಿ ನಾರ್ಕುರು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ರಾಗಿ, ಗೋಧಿ ಮತ್ತು ತೊಗರಿಬೇಳೆಯ ಬೆರೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಬಡವರು, ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು ಜೀವನನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದುಸ್ತರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಪೇಟೆಯ ಧಾರಣೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟೆ. ಅಕ್ಕಿ ಧಾರಣೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಕ್ಕಿ ಪಲ್ಟಾ ಒಂದಕ್ಕೆ 76 ರೂಪಾಯಿನವರೆಗೂ ಇದೆ. ತೊಗರಿಬೇಳೆಗೆ ಒಂದು ಸೇರಿಗೆ ಒಂದೂಕಾರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು, ರವೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರು ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕ ಅಲ್ಪಜರಮಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಈ ದಿನದ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದಕ್ಷಿಣ ವಲಯದ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾವುದಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂಧ್ರ, ಪ್ರದೇಶ ಮಾತ್ರ ಸರ್‌ಫೈಸ್ ಏರಿಯಾ ಆಗಿ ಬತ್ತವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆ ಬತ್ತವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಂದೆಂದೇ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾರತಕ್ಕ

(ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ರಾಮೇಶ್ವರಿ)

ಬೆಲೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗದಿಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ಕೇಳಿದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾಗರಿಕರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಫೇರ್ ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಸಿಟಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಮೊದಲನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದರು. ಈಗ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬತ್ತ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡಿಸಿ no profit, no loss ಬೇಸಿಸ್‌ಮೇಲೆ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೊಳಿಸಿದರೆ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಗೋಧಿ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವೇ ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಈ ಗೋಧಿಯಿಂದ ರವೆ ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ರವೆ ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅವರ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ ಮಾರಿ ವಿಶೇಷ ರಾಧ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ದೂರು ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಅವರು ಮಾರತಕ್ಕ ಬೆರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗೋಧಿ ಪಲ್ಟಾ ಒಂದಕ್ಕೆ 95 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಾದರೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರು ರವೆ ಅದರೆ 100 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಏಕೆ ಮಾರಾಟವಾಗಬೇಕು ? ಈ ರಾಧ ಎಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ಮಿರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಏನು ರವೆ ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಬೇಕಾದವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಥವಾ ಕೇಳಿದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಕೂಡ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಚಿಫಿಷಿಯರ್ ಸೈರಿಸ್ ಕ್ರಿಯೇಟ್‌ಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಿರ್‌ಗಳಿಗೆ ರೈಸೆರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರವೆ ಮತ್ತು ಗೋಧಿಕಿಟ್ಟು ಜನರ ಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಒಂದು ಸೇರು ತೊಗರಿಬೇಳೆಗೆ ಒಂದುಕಾಲ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ, ಕೂಲಿಗಾರರು ಬಡಜನರು ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಯಾವರೀತಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥ, ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತು. ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆ ಬೆರೆದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸರಕು ಇಲ್ಲದೆ ಕಡಮೆ ಆಗಿದೆ

ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಕಾರಣದಮೇಲೆ ಈ ಅಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇವತ್ತು ನಾವು ಈ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಇವತ್ತೇನೋ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಮಿತಿಯಿರಿ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದು ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿ, ಅನುಕೂಲವಾದೀತು ಎಂದು ಆಶಾಭಾವನೆಯಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು ಎನ್ನುವಂಥ ಅಂಶ ಮನದಟ್ಟಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾವರೀತಿ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆಮಾಡಿ ಫೇರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಸಿಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೋ ಅದೇರೀತಿ ಒಳ್ಳೆಯ ತೊಗರಿಬೇಳೆಯನ್ನೂ no profit, no loss ಬೇಸಿಸ್‌ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸಾ ನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಬಳಸತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥವಾದ ರಾಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ವರ್ಷ ರಾಗಿ ಬೆರೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬರದೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ರಾಗಿ ಫಸಲು ಕಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಮಳೆ ಬೀಡವಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಳೆ ಸುರಿದು ಕುಯ್ಯದ್ದು ಒಣಗಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಕಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಅದೂ ಕೂಡ ಕೊಳೆತಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾ ನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಲಭಿಸಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ರಾಗಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆಮಾಡಿ ಡಿಪೋಗಳ ಮೂಲಕ ಹಂಚಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇನ್ನು ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಲು ಉತ್ತಮದಿಂದ ಇರುವುದರಿಂದ ದೀರ್ಘಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವುದರಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕೂಡಲೇ ಅಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಇಳಿಯುವಂತೆ ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆಯ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಅಥವಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri C. M. ARUMUGHAM.—Mr. Speaker, I was very happy to hear that the present Government is very safe and it will continue for some years. Just now Sri K. Hanumanthaiya said that if one wants to become a Minister for food, he must be a manager or in charge officer of a farm. Therefore, these ministers will continue for quite a number of years. When I look into the speeches made and the note given to us by the Hon'ble Minister, I am surprised as to whether this is a matter of foodgrains or food. In other countries food consists of several things and not only ragi or rice. Food includes, fish, eggs, vegetables;

milk, butter, etc. According to the research conducted by the Coonoor Research Institute, a nutritious food consists of:

For males 2,600 units, females over 14 years 2,100 units, between 12 to 13 years 2,100, 10 to 11 years it is 1,800 units, 8 to 9 years it is 1,600 units, 6 to 7 years 1,300 units, 4 to 5 years 1,000 units. To get these calories, the composition of balanced diet requires about 2.2 fat, 2.25 ounce of carbohydrate and 10.70 calcium, .5 phosphorous and 1.75 iron. The Food Minister has not thought of other food stuffs except ragi or rice.

SRI K. F. PATIL.—They are the main crops.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—I understand that the moment they become ministers, they get milk, butter, fruits, etc., from Hessaraghatta farm, and rice from Hebbal. So, they say that the food situation is all right. In Kolar District I can show you a number of families living by taking one or two cereals with onions. That is the fate of Kolar; but I heard one day the Chief Minister saying that the food situation was satisfactory. Since these Ministers stay in guest houses, they spend Rs. 25 per day per meal. They use large quantities of vegetables, butter, eggs and also so many lives.

SRI K. F. PATIL.—I would welcome the Hon'ble Member to take some food with the Ministers.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—The Hon'ble Minister should be able to give us the amount of eggs we require; the amount of chicken and also the vegetables that we require.

MR. SPEAKER.—The Hon'ble Minister does not even know what is an egg!

SRI C. M. ARUMUGHAM.—He can study the needs. If such an argument is advanced then an Education Minister who is not a graduate should not look into the affairs of the University.

Therefore, the food position has not been properly studied. There are crores of people without proper food. Have the Congress Government made any arrangement for distribution of food? In the U.K. for every house

the Government gives certain amount of egg, butter, bread and milk. You can see in every village they are suffering with night blindness. What I would like to stress is, that when members become ministers, they must take the food which is available in their constituency. Then only they can realise. When they come and live in Bangalore, they take Hessaraghatta fruits and Hebbal rice and say that the food situation is satisfactory. In most of the villages people are suffering from night blindness even though they take regularly rice. When we go to the doctor, he says, "You must take liver extract, butter, cabbage, carrot, etc." How can we afford them? Instead of making the villagers depend upon ragi and rice, the Government should also think of providing them with balanced diet. That will save the villagers a lot of medical expense and that will also be a preventive measure. It is unfortunate that we have to criticise the Government. They always put trained people for some work for which they are not trained. The House may be aware that the Secretary to Government, Commerce and Industry was sent abroad for training in that subject, but the moment he returned he was posted as Secretary to the Governor. In the Agriculture Department they have got an I.A.S. Officer. Do you think that these officers are capable of doing any job? It is impossible. They cannot work as Mine Engineers. They can work as revenue officers or as D.Cs. With due regard to my retired I.A.S. friend, I submit that it is not possible for them to do every job. Whether it is a Mechanical Engineering Department or Electrical Engineering Department or Agricultural Department, they put I.A.S. officers or untrained persons as Heads of Departments. I know of a trained, experienced and qualified foreign-retained man who, I think, is working as a Mali or Gardener or Superintendent of Gardens. What is this? Whenever the officers of the Agricultural Department go to rural areas on tour, half a ton of foodstuffs are wasted on them. These things are going on. How can we then expect

(SRI C. M. ARUMUGHAM)

the agriculturists to produce more food? The House may be aware of one Sri B. G. Naidu of Madras who is a well-known scientist. He is able to produce brinjals weighing 5 to 6 lbs. each. Out of one corn plant he was able to produce 9 bunches of corn and when he sent them to the Agricultural Department of Madras, they sent it to the Governor's bungalow for exhibition. So far as Mysore is concerned, ragi is the staple food. So far as the research stations are concerned they are mere show boards. No solid work is being done there. 20,16,400 acres of land are under ragi cultivation. Even though this happens to be their staple food, they have not been able to introduce any reforms calculated to increase the yield. There is an officer in the Agricultural Department who has carried out certain amount of research and found out certain methods of increasing the yield quickly, but the Department is not encouraging him. Most probably, they may send the fruits of his labour to the Maharaja's Palace for exhibition. We must always have trained and qualified persons as Heads of Departments and they should be encouraged. If you put non-qualified persons as Heads of Departments, how can you expect qualified persons to work under them? It is not enough if we supply foodstuffs to the urban areas but we must also supply them to the rural areas also at a cheaper rate. In the village side there is no vegetable market. Last time, there were fair price shops in our area, but they were all entrusted to the Congress members. They have sold all the rice to the hotels and restaurants. So, do not depend upon your Congress men for distribution. You may appoint an officer or a registered co-operative society for this purpose.

SRI K. F. PATIL.—The distribution is done through co-operative societies.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—I can prove that you have given fair price shop to the Congress organisation.

SRI K. F. PATIL.—That is not correct.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—With these remarks, I close my speech.

SRI M. C. NARASIMHAN.—Let us know till what time we are going to sit today.

MR. SPEAKER.—Till 7 P.M.

SRI A. V. NARASIMHA REDDY (Bangalore South).—Sir, many members are anxious to participate in this food debate. So, if it can be carried over for tomorrow, it would facilitate both the Chair and so many of my colleagues who want to take part in this debate.

MR. SPEAKER.—I am afraid I will not be able to carry it over tomorrow. Tomorrow we are going to discuss the working of the Electricity Board. If Hon'ble Members can sit for longer hours or take a short sitting tomorrow morning, I have no objection.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ (ಹೆಬ್ಬಾಳೂರು).—ಅಹಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

SRI J. B. MALLARADHYA.—Sir, the Chair has assured us that two days would be allotted for Gorwala's Report this week. I would like to know if this programme is to be kept up. If tomorrow the discussion on the working of the Electricity Board is to be taken up, there is an apprehension that the Gorwala Report may recede to the background.

MR. SPEAKER.—There has been some change in the programme. Tomorrow we will take up the Electricity Board. The day after tomorrow we will have non-official resolutions. We shall see what we can do on the 1st and 2nd.

SRI V. SRINIVAS SHETTY (Coondapoor).—Sir, we feel that several Bills and motions are coming up in quick succession without proper notice. For example, we are taken by surprise so far as the discussion of the working of the Electricity Board is concerned. I wish that some longer notice is given to this side to make sufficient preparation.

MR. SPEAKER.—I agree with the Hon'ble Member, but the Electricity Board has been before the House since a very long time. I understand the difficulties of Hon'ble Members in this respect.

6-30 P.M.

I can tell you that the Business Advisory Committee will fix up the programme tomorrow. No doubt there have been some difficulties I am announcing the business shortly.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—We are in the dark.

Sri M. C. NARASIMHAN.—A certain distinction has to be made between those Bills that involve certain amount of preparation and those that do not. Smaller Bills may be taken up. Non-official resolutions can be carried to the next week.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—If it is acceptable to the members of the Opposition to sit tomorrow for about two hours in the morning, we have no objection.

Mr. SPEAKER.—Morning will be more convenient. We will sit for a couple of hours and finish.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The statement regarding Electricity Board requires some preparation. Some of us are not prepared for that being taken up tomorrow. We do not have any material at all with us. We do not know the way in which the Minister for Electricity will make a statement so that he will facilitate discussion on proper lines. About fixing up food debate in the morning it will not be convenient for us.

(Some members suggested 3 p.m. on Saturday).

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—The Governor is standing "At Home" to the members of the Legislature; therefore it is not possible.

Mr. SPEAKER.—Tomorrow we have to discuss the working of the Electricity Board. Otherwise if the members are agreeable we can sit from 10 O' Clock up to 1 O' Clock or 12-30 and then we can go on with normal business.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Every morning there will be Party meeting. We will have to stay there for 2½ hours and it is not possible to have a morning session. I do not mind if the debate is extended by one or two hours tomorrow. Anyway morning session is not favourable.

L.A.

Mr. SPEAKER.—If the discussion does not take place during the hours fixed it will not be possible to finish it.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Why not take up some Bills along with the food debate?

Mr. SPEAKER.—There is only one Bill.

Sri J. B. MALLARADHYA.—We cannot take it up. There should be sufficient notice for that.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—The Business Advisory Committee has to take the consensus of opinion in this House. There are three important subjects on the agenda. As you know the Third Five Year Plan is being framed and several political institutions are discussing the matter and this House could have an opportunity to discuss all the ideas of the Third Five Year Plan with seriousness. Gorwala Report also has to be discussed because it contains all sorts of observations on the Government of Mysore. Therefore you may please tell the Business Advisory Committee that this House requires sufficient time to discuss the two important matters. Of course, Electricity Board, important as it is, is not of such importance as the Five-Year Plan and Gorwala Report. I wish very much the Leader of the House were here. Anyway you are the custodian of the rights of the House. You have already noted the feelings of this House and I am confident you will convey these feelings to the Business Advisory Committee.

Mr. SPEAKER.—I shall convey the feelings of the House to the members of the Business Advisory Committee. But the Business Advisory Committee will have to consider such of the matters that will be placed before it by the Speaker in consultation with the Leader of the House. That is why I cannot give any definite reply now. I will have to consult the Leader of the House before I place the material before the Business Advisory Committee. If it is agreeable to the members, why not sit on Sunday also?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Some of us have fixed engagements. We have to preside over some meetings and we have certain public duties. There is the M.P.C.C. Executive Committee meeting. There are these difficulties. That is why I agree with Sri Mallaradhya that the business of the House should be announced in advance so that members may adjust their engagements.

Mr. SPEAKER.—I have already said I have sensed the difficulty. I fully sympathise with the sentiments of the House. But there are circumstances beyond my control. The first thing that we have to decide now is what we should do tomorrow. But I must say that I cannot assign any other day for discussion of Electricity Board and either that will have to be dropped or non-official business will have to be dropped.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—We will think of it tomorrow.

Mr. SPEAKER.—If the members want to carry over this discussion tomorrow also I have no objection. But so far as Electricity Board is concerned we will see how it can be adjusted. If it comes to the point that it cannot be adjusted we will take it up at the next session.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಬಗೆ ಹರಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಪದೇಪದೇ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಡೀ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಸೇಕಡ 80 ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಸೇಕಡ 20 ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 20ರಷ್ಟು ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 80ಭಾಗ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ 20 ಭಾಗ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಏನು ರೋಪದೋಷಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. 20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ 20 ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ 20 ಜನ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ 20 ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿನೇದಿನ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇರತಕ್ಕಂಥ ಭೂಮಿ ಎಷ್ಟು ಇದ್ದಿತೋ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಬಂಜರುಭೂಮಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನುದಾರರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಸಹ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೇ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 12 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ 100ಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಜನರು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಊಟಮಾಡಿ ಸುಖದಿಂದ ಇರತಕ್ಕವರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. 100ಕ್ಕೆ 70ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಊಟಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಇದರಲ್ಲಿ ರೋಪದೋಷಗಳು ಏನಿವೆ, ತೊಂದರೆಗಳು ಏನಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಆಶೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆ ಏಕೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಬಂಡಿ ಹಳೆ, ಕುಳ ಮುಂತಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಅವನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೆ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಬಂಡಿ ಹಳೆತರುವುದಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಟ್ರಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಕಛಿಯಿಂದ ಪರ್ಮಿಟ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ದಿನಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ರೈತರು ಬೆಳೆ ಬಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ರೋಪದೋಷಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಇಂಥ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನೇ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲಡ್ಧಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಯಾಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಸ್ಲೀಮುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸ್ಲೀಮುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ practical experience ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. Practical ಅನುಭವ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಒನ್ನೆನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವ ಮೂಲಕ ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 12 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಯಾರ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ರಕ್ತದ ಕಳೆ, ಮರ್ಚಮು ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣ ಅನುತ್ತರವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಬಣ್ಣ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ, ದುಡ್ಡಿನಾತಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಇದೆಯೇ,

ಸಾಕಷ್ಟು ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಊಟಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟೋ, ಮತ್ತಾವುದೋ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ತಂದು ಜೀವಿಸುವವನಿಗೆ ರಕ್ತವೃದ್ಧಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ! ಎಲ್ಲರೂ ಸುವರ್ಣದಂತೆ ಇರಬೇಕು, ಆಹಾರ, ಹಣ್ಣು, ಹಸಿವು ಎಲ್ಲಾ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ನಿಜ. ಇವತ್ತು ಈ ಆಹಾರ ನಮಗೆ ಬಗೆ ಹರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಬಗೆಹರಿಯಬಹುದು, ಆದರೆ ನಿಜವು ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಅಲ್ಲ, ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈಗ ಒಂದು-ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜನನಂಜ್ಞೆ ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜೀವನ ಮಾಡೋಣ ಎನ್ನುವ ಜನರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉಳುವವನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೈತನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಫೀಲ್ಡ್ ಮನ್ ಮುಂತಾದವರು ಹೋಗಿ ರೈತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಭಿತ್ತದ ಕಳೆ ತೆಗೆಯುವುದು, ನಾಟಿ ಹಾಕುವುದು ಇವುಗಳ ನೆರವು ಸ್ವತಃಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡಲಿ ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಪೇದಿಕೆಯಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ಹೊಸ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮಾತನಾಡಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಮುಳಬಾಗಿಲು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಜನರ ಜೀವನದ ಅಧಾರವಾದ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದುದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಒಂದು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಆಹಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಅಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಾ ಆಹಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಕ್ಕೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ದಿವ್ಯಾಂಡನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪೂರೈಸಬೇಕು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದೆ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 11 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು-ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಸಹ ಸೇರಿ-ಅನೇಕವೇಳೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರು

ತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಇಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಈ ಪರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೈಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಂದರೆ ಫೇರ್ ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋ ತೆಗೆದಿರುವುದು. 267 ಫೇರ್ ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ತೆರೆದಿರುತ್ತೀರಿ. ಬಹಿರಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಸರಕು ಒಂದೊಂದು ಡಿಪೋದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 100 ಪಲ್ಟಾ ಅಕ್ಕಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿದೆ. ಆಗಸ್ಟ್ 15 ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ಡಿಪೋದಲ್ಲಿ 100 ಪಲ್ಟಾ ಅಕ್ಕಿ ಮಾರಾಟ ಆಗಿರಬೇಕಾದರೆ ದಿನವೂ ಎಷ್ಟು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು? ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿರಬಹುದು, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಮೇಯದಿಂದ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ನಿವಾರಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಹಾರಾಭಾವವನ್ನು ನಿಗಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಿಂದ Grow More Food Scheme ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಗಿಂತ ಮೂರುಲಕ್ಷ ೮೯ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ರಾಗಿಯುರಳಿ 5,97,448 ೮೯ ಬರಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಷ್ಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಮಳೆ ತಡವಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಕೊಯಲು ಆದನಂತರ ಮಳೆ ಬಿದ್ದು ಕೊಯಲು ಬೆಳೆ ಎಲ್ಲ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದು ವಾಸ್ತವವಾದ ಅಂಶ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಏನಿದ್ದರೂ ಮೂರುಲಕ್ಷ ೮೯ ಬರಬಹುದೇ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚು ಬರಲಾರದು, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆರುಲಕ್ಷ ೮೯ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಕಡಮೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದನಂತರ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಿತ್ತು. ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ, ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದಾದನಂತರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು.

ಗುಳಿ ಮುಂತಾದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳು ದೊರೆಯದೆ ರೈತರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಳಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಸೊಸೈಟಿಯವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ, consignment basis ಮೇಲೆ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅಂಥ ಯೋಜನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದರು—ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಗುಳ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ಲಿಂಗಾರದ್ವಿಯವರು ಆ ಒಂದು ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ)

ರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಥೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅವರು ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತನಿಗೆ ಏನು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಅವನು ನೇಗಿಲು ಗುಳಕ್ಕು ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಬೇಗನೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಫರ್ಷರೈಸರ್‌ಗಳ ವಿಚಾರ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸೊನ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೂತನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬತ್ತನೆಯ ವಿಚಾರ. Rabi campaign ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬತ್ತನೆ ಬಿಜವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಇಫ್‌ಸೈಕ್ಟರ್, ಅಸಿ ಸ್ಟೆಂಟ್, ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾಯಿತು. ಕೋಲಾರ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಬತ್ತನೆ ಜೀಜ ದೊರಕಲ್ಲ. ಮಂಡ್ಯಕ್ಕೆ ಲಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ತರಬೇಕು, ಕಾಗದ ಬರೆದುಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಪಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇರಿಗೇಷನ್ ರೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೆಪ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಉಪಯೋಗವೇನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು-ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅರಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂತು ಎಂದರೆ ಮೂವತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು-ಹನ್ನೆರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚಿದರೆ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದರೂ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸಾಲ ಮಂಜೂರಾಗಿ ಹಣ ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗಾದರೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದು ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಬಹಳ ಹೇಯವಾದುವು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಎದ್ದರೂ ಕೂಡ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ರಿಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಲದ ಹಣ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಏನು ಪರಿಹಾರ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಾಚಿಕೆಯಾದುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಅನೇಕವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ; ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಇಂಥ ಕಡೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ರೈಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ

ಜೋರ್‌ಗ್ಯಾಂಟ್ ಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಆಹಾರಾಭಾವವನ್ನು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದು.

7 P.M.

ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದಿದೆ. ಮಳೆರಾಯ ದಯೆಕೊರಿಸಿದರೆ ಮಳೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕೆರೆಗಳೂ ತುಂಬುತ್ತವೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನುಯೋಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಆಹಾರಾಭಾವವೆಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾವು ಆಶ್ರಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬರಿಯ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. ಮೈಸೂರು ಕೆರೆ ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಕೆರೆಯು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ತುಂಬಿದರೆ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಡೆ ಏನಾದರೂ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಸರ್ವೆಸಿಡಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದಯೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಕಡೆಯಾದರೂ ಇದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ನೋಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ರೈತರ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ನೆಪದಾನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲದೆ ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ.

ಲಘು ಇರಿಗೇಷನ್ ವಿಚಾರ ನಿನಗೆ ದಿವಸ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಬೋರ್ಡಿನ ಚರ್ಚೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಈ ವಿಷಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಬೇಕು. ಬೇರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಯನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು. ಇಲಾಖೆಯವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ರೈತರ ಹಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅದಮೇಲೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರು ಮತ್ತು ಬಳಸತಕ್ಕವರು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೈಪೋಟಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಆಹಾರದ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಒಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು ನಿಜ. ಆದರೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ನಂಬಳ ಪಡೆಯುವವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ, ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಾಟಿನ ಜವಾನ ಆಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಚೇರಿಯ ಜವಾನ ಆಗಲ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರೈತ ಸುಖವಾಗಿಲ್ಲ, ಪಡವಾರದ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬೆಳೆದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಧಾರಣಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವನ ಜೀವನದ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾನು ಬೆಳೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಿದ್ದು ತಾರತಮ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ರೈತರ ಮನೋಭಾವ ಈಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ಪದ್ಧತಿಯಾದುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ಅನೇಕರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆಷ್ಟು ಬೇಕೋ

ಅಪ್ಪನ್ನು ಬೆಳೆಯೋಣ ಮಿಕ್ಕದ್ದು ಲಾಭದಾಯಕವಾದ commercial crops ಬೆಳೆಯೋಣ, ಮಿಕ್ಕವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸೋಣ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸಹಜ. ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಸರಿದೂಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರಾಗಲಿ, ಯಾವ ಕೋವಿನವರಾಗಲಿ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ತಾವೇ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಒಂದೊಂದು ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಗ ಬೇರೆಯಾಯಿತು. ಅದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಯಿತು. ದೇಶದಲ್ಲರುವ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವವರಾಗಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಗಿನಂತೆ ಸ್ಟ್ರೀಕ್, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆದು ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನನ ದೇಶ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಯೂ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಜ್ಜಿ ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯ ಕೂಡಿ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು, ಮಿರ್ ಕೂಲಿಗಳು, ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು—ಇಂಥವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂಜರು ಬಿಟ್ಟಿರುವವರ ಜಮೀನನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ. ಆಗ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ

ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಬೆಳೆದು ನಿಮಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಅವರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಧಾರಣೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಹಂಚಿದರೆ ರೈತರು ತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಿ ಜನರಿಗಿರುವ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿವಾರಣೆಮಾಡಲು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ, ವೇಳೆಯಾದರೂ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Seven Minutes past Seven of the Clock to meet again at One of the Clock on Friday, the 28th November 1958.